

Absolút

62-1230M, Jeffersonville, IN
(ABSOLUTE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Absolút
(ABSOLUTE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 30.12.1962 v Jeffersonville, IN

¹ Som šťastný, že tu môžem dnes ráno byť a počuť toto napomenutie, ako som prichádzal na pódium. Prepáčte, že meškám. Ale boli tam vzadu chorí, v autách, v sanitkách a podobne, a musel som ísť ku tým, ktorí sa nemohli dostať dnu, skôr ako by som sa ja dostal dnu.

² Som zvedavý, či by tá sestra s tým maličkým mohla prísť späť dnes popoludní. Chcem tiež kázať dnes večer, ak bude Pán chcieť. Ak nemôže prísť na to posvätenie potom, zatiaľ čo tu stojím takto dlho, tak potom jej povedzte, že môže priviesť svoje dieťa teraz. Ale ak môže prísť dnes večer, tak to bude pre nás trochu lepšie. Ale akokoľvek jej to vyhovuje, ako sa jej dá. Ak sa sem nemôže vrátiť večer, tak potom tu prinesieme na posvätenie to maličké teraz. A teraz, všetci títo, zatiaľ čo hovorím, ak chce prísť teraz, tak to urobíme teraz.

³ Tak dnes večer je veľmi špeciálny, chcem hovoriť na tému prorockého posolstva: *Pane, je toto ten čas?* Tak, ak bude Pán chcieť, chcem dnes večer hovoriť na tú tému. Je toto ten čas, páni, alebo *Páni, je toto ten čas?* A potom by som chcel využiť túto príležitosť, keď je prítomná cirkev, aby som povedal o mnohých veciach, ktoré sa za posledných pár dní stali, veci, ktoré poukazujú na to veľké niečo, čo nerozumiem, ale sme vždy... Božie cesty sú nevyspytateľné pre človeka, tak my musíme len kráčať vierou. Ak by niekto dokázal vysvetliť Boha, potom by to už nebolo viac potrebné mať vieru, pretože potom to viete. Ale my len kráčame vierou. A dnes ráno, pomyslel som si, že by som sa pokúsil mať také bežné evanjelizačné zhromaždenie, trochu som to zmenil potom, ako som prišiel sem dolu a videl som tak mnohých stáť a oni tak dlho čakali, a potom ich tu dnes večer bude možno menej, a potom môžem ísť rovno s tým, čo chcem povedať.

⁵ Chcel by som oznámiť jednu vec, zatiaľ čo mnohí sú tu spolu, mnohí z vás sú tu. Je to niečo, čo som sa stránil vyhlásiť za tých posledných pár týždňov, a to je to, že vaše modlitby boli vypočuté ohľadne toho prípadu s daňami, ktorý som mal s vládou. Je to vybavené. A tak my sme... Je to teraz všetko zakončené. Mnohí z vás to rozumejú, čo mali proti mne, to boli tie šeky, ktoré boli vypísané pre kampane a oni sa snažili povedať, že oni boli moje a chceli mi vyrubiť niečo okolo trisťpäťdesiat tisíc dolárov, že vraj to bolo moje osobné vlastníctvo, pričom nebolo. To patrilo kampaniam. A cirkev o tom vie. Všetci o tom viete. A nakoniec prišli do miesta, kde...

⁶ Trošku vám vykreslím, čo sa vlastne stalo. Bolo to väčšinou za posledných tri až päť rokov, asi takmer päť rokov je to, hádam, tento prípad, a stále sa to tiahlo a všetko možné, ale som tak vďačný, že nemohli nájsť proti mne nič, takže ma nemohli za to obžalovať. Tak nebolo tam nič, za čo by som bol obžalovaný, jedine to, oni povedali, to je moja nevedomosť, hádam moja vlastná, že som veľmi nevedel o zákonoch. Oni mi prinášali šeky a ja som ich podpisoval, napísal tam na nich svoje meno a vložil som ich do kampaní. Ale potom je to tak, že pokiaľ som tam ja dal na ne svoje meno, tak boli moje. Vidíte? Bez ohľadu na to... Povedali, „To je od vás veľmi pekné, že to tak robíte, ale oni boli vaše a vy ste ich dali cirkvi, ale akonáhle ste tam napísali svoje meno, tak boli vaše bez ohľadu na to, ku čomu boli určené, boli vypísané na vás. „Takže, ak boli dané tak, že niekto tam na to napísal napríklad, „Osobný dar,“ to by bolo bývalo v poriadku, ale oni len napísali, „William Branham.“ Vidíte? A keď som na to napísal svoje meno, to je to, čo to vykonal. To bolo všetko. Tak oni... A nakoniec skrze modlitbu...

⁷ A potom nie tak dávno, viete oni... Mal som videnie takého veľkého, temného, zadymeného, čierneho, ako sadza šupinatého tvora, niečo ako človek v podobe aligátora, a to prichádzalo smerom ku mne so železnými pazúrami a ja som mal len jeden maličký nožík, asi takýto. A on mal na sebe napísané, „Vláda Spojených štátov.“ A ja som si vôbec nevedel pomôcť, bol som bezmocný. A potom Pán prišiel na scénu a bolo to vybojované. A pamätáte si, ako som vám to už dávnejšie hovoril.

⁸ A oni mi jedného dňa ponúkli kompromis a môj obhajca, pán Orbison z New Albany a Ice & Miller Indianapolis, ohľadne prípadu s daňami, mi zavolať a povedal mi, „Príďte. „A tak som išiel, brat Roberson a ja a moja žena a dôverníci z cirkvi tu a my všetci. Išli sme tam a oni nám povedali, že vláda je ochotná pristúpiť na kompromis.

⁹ A ja som povedal, „Ak ja niekomu niečo dlžím, tak mu to zaplatím, ale urobím to najlepšie, čo môžem, ale,“ povedal som, „Ja to nedlžím.“ A tak som povedal, „Úprimne, Boh to vie, prečo ma potom neobžalujú, ak som vinný?“ Povedal som, „Mali už päť rokov, počas ktorých sa mi to snažili dokázať, ale nemohli nájsť nič, čo by s tým mohli urobiť.“ A tak som povedal, „Nie, odmietam to, nezaplatím to, kým nie je dokázané, že to dlžím.“

¹⁰ A potom ma obhajca vzal nabok a hovoril so mnou a povedal, „Môžeme sa to pokúsiť vysúdiť, vláda v tej veci bude viesť súdny proces. A povedal som, „Keď to urobia, tá jediná vec, ktorú môžu proti

tebe nájsť, bola, že si...“ To bolo to, ten spôsob, ako som to urobil. Ja som len ne...

¹¹ Ja neviem o účtovníctve nič, tak som to len musel urobiť tak, ako som si myslel a čestne. A nikdy to nebolo vložené do banky na moje meno, vždy to bolo uložené pod menom cirkevnej kampane, a tak ďalej, takže nebolo nič, čo by som s tým mohol urobiť. A ja...

¹² On povedal, „No, oni sú ochotní ísť na kompromis na pätnásť tisíc dolárov, s desať tisíc dolárovou pokutou. „A poplatky obhajcovi činili pätnásť tisíc, to by bolo dohromady na mňa štyridsať tisíc a potom chceli ešte o päť viac, myslím, že toľko. Tak som išiel...

¹³ Povedal som, „Kde na svete by som kedy zohnal štyridsaťtisíc dolárov?“ Povedal som, „Viete, na mojom bankovom účte je asi sto dolárov, alebo možno menej.“ Povedal som, „Odkiaľ by som zobral niečo cez štyridsať tisíc dolárov?“ A povedal som, „Nemám žiadnu majetkovú záruku, jednoducho to nemám, to je všetko.“

¹⁴ On povedal, „Pán Branham,“ povedal, „Tu je to, o čo ide, ak to dáme na súd...“ On povedal, „Niet pochyb, že môžeme ten prípad vyhrať.“ Povedal, „Ale ide o toto, môžeme to vyhrať, pretože tu je to, čo urobím, oni budú tvrdiť, že to všetko je vaše, pretože ste sa podpísali na to svojím menom a oni budú tvrdiť, že to je vaše, hoci to bolo vložené do banky pod menom kampane cirkvi, Branhamova kampaň a potom cirkev.“

¹⁵ A ani jedenkrát nemohli nájsť ani jeden cent, ktorý by som minul pre seba. To je pravda, Boh to vie. Sú tu mužovia, ktorí tu teraz sedia, ktorí sú tu po celý čas so mnou. Ani jeden cent, ktorý som minul pre seba. Bolo to všetko pre Kráľovstvo Božie, všade, každý šek, všetko ostatné.

¹⁶ Ale vidíte, im na tom nezáleží. Bolo to, malo to byť moje v prvom rade a potom pre cirkvi, kampane. A oni majú spôsob, ako to robia, viete, všetky možné spôsoby, ako sa vedia vyhnúť veciam, tak potom som len povedal, „No, jednoducho to neurobím.“

¹⁷ A on povedal, „No, ak vyhráme ten prípad týmto spôsobom, pretože ja tie šeky nahlásim, ako „osobné dary.“ A ja to nahlásim skrze vládu ako „osobné dary,“ a povedal, „Potom, keď to urobím, všetko dokopy to bude desať tisíc dolárov ako dedičstvo a potom budeš rovno späť pri tom a budú ťa držať ďalších päť rokov, ako to budú všetky kontrolovať.“ Vidíte? Keď podpíšete šek, ide to cez zúčtovací ústav. Oni si to odkopírujú, ten šek. Samozrejme, ja mám všetky tie šeky tiež, ktoré cez to išli. Tak, oni povedali, „To je to, na čom ťa chytia.“

18 A on povedal, „Ďalšia vec, pán Branham, ak ste kedy predvolaný pred vládu, takýmto spôsobom, a prebieha prešetrovanie, bez ohľadu na to, čo kedykoľvek urobíte, v očiach verejnosti ste podvodníkom. Rozumiete? Tak to chodí.“

19 Pozrite na toho malého baptistického kazateľa, dolu v Mississippi. Ten chlapík... nejaká žena povedala, že za ňou prišiel a že ju obťažoval, a ten muž priniesol dôkazy z rôznych miest krajiny a zovšadiaľ, že on ani nebol v tom meste niekoľko dní alebo deň predtým, bolo to až také, že ten sudca to chcel obrátiť a povedať mu, aby on zažaloval tú ženu za robenie škandálu. A on povedal, „Pustite ju.“

20 A keď ten prípad dali ako monitorovací test po celej krajine, viete, čo sa stalo? Sedemdesiatpäť Američanov povedalo, „Kde je dym, tam je oheň.“ A ten chudák bol tak nevinný, ako by som bol ja, alebo niekto druhý, a bude ďalej pod takým niečím pracovať po zbytok svojich dní, pričom on s tým nemal vôbec nič do činenia.

21 Cítil som sa nejaký čas veľmi zle, keď som si pomyslel, že som vložil svoj život pre Kráľovstvo Božie a snažím sa ukázať ľuďom, aby platili svoje dane a robili veci, ktoré sú správne, a aby sa z podvodníkov stali čestní ľudia, a ja sám musím byť takto vystavený, ako by som bol sám nejaký podvodník? Pomyslel som si, „Čo na svete som urobil?“

22 A potom to ku mne prišlo a pozrel som sa do Biblie, každý muž v Biblii, bez výnimiek, ktorý kedy mal nejaký duchovný úrad, ak ho Satan nemohol dostať na morálke, alebo niečom takom, tak ho dostala vláda. Môžete sa vrátiť ku ktorýmkoľvek chcete, všetci z nich, Mojžiš, Daniel, hebrejskí mládenci, Ján Krstiteľ. Ježiš Kristus zomrel pod vládnym verejným rozsudkom. Pavol, Peter, Jakub, Jakub Veľký a Jakub Malý, každý jeden z nich zomreli pod vládnym nariadením.

23 Pretože to je tak, že každá vláda je stolicou Satana. Ježiš tak povedal. Biblia tak hovorí. Rozumiete? Každá vláda je ovládaná diablom. Prichádza vláda, ktorá bude riadená Kristom, ale to bude v Miléniu. Ale toto, tieto vlády teraz bez ohľadu na to, ako si myslíme, že sú dobré, jednako sú z pozadia ovládaní satanom. „Tieto kráľovstvá,“ on povedal, „sú moje, robím s nimi, čokoľvek si prajem, a ja ti ich dám, ak ma uctíš.“

24 Ježiš povedal, „Odíď za mňa, Satan, 'Budeš uctievať Pána, a jedine Jemu budeš slúžiť.'“

25 A potom som bol znechutený, moja žena ma počúva. Pokračoval som, povedal som, „Nie veru, ak by som to bol dlžil, tak by som to bol zaplatil, ale ja to nedlžím, a tak to nezaplatím, to je všetko.“

Povedal som, „Ako by som to vôbec dokázal zaplatiť?“

26 Tak som išiel domov, povedal som, „Méda, umy deti, priprav im oblečenie, odchádzam.“ Povedal som, „Oni ani ne... Všetko je tak, hore nohami.“

27 Povedal som, „Čo som urobil, povedz mi?“ Povedal som, „Ja a štyridsať tisíc dolárov? Fíha, neuvedomuješ si, čo to pre mňa znamená.“

A ona podišla ku mne, ako by to urobila každá milá manželka. Povedal som, „Odchádzam.“

28 Povedala, „Myslíš si, že to bude na niečo dobré? Modlil si sa už za to?“

29 Pomyslel som si, „Dobre, možno sa za to znovu pomodlím.“ Vrátil som sa. Zdalo sa, akoby mi On niečo povedal, Písmo.

30 Vždy chceme pozorovať na Písma, čo o tom povedal Boh. Viete.

31 A jedného dňa sa Ho opýtali, viete, snažili sa Ho obviniť pred vládou. Povedali, „Je to správne, pre nás slobodných Židov, aby sme dávali príspevky alebo dane Cisárovi?“

On povedal, „Máte peniaz?“ Povedal, „Koho nápis je tam?“

Povedali, „Cisárov.“

32 On povedal, „Potom dajte Cisárovi tie veci, ktoré sú Cisárove, a Bohu veci, ktoré sú Božie.“

33 Rozmýšľal som o tom, našiel som si to v Biblii a čítal. Pomyslel som si, „Skutočne, Pane, to je pravda, ale toto nepatrí Cisárovi, toto bolo Tvoje, to nebolo Cisárove, ak by to bolo moje, musel by som za to zaplatiť nejaké dane, alebo niečo, to by bolo niečo iné, to by patrilo Cisárovi, ale toto je Tvoje. A to v prvom rade nepatrilo Cisárovi.“

34 Viete, On má vždy odpoveď cez Slovo. Čítal som to trochu ďalej a On povedal, „Povedz, Šimon, nemáš vo vrecku rybársky háčik?“ Vidíte? „Ty vždy nosíš nejaký malý rybársky háčik a povraz a ja som práve dnes ráno urobil vklad do rybej banky, tam dolu v rieke, vieš.“ On povedal... „Urobil som vklad a ten bankár nám istotne vydá to, čo tam má, len tam choď a nahod' ten háčik do rieky, a keď sa tam chytí tá banka, otvor jej ústa a uvidíš, ona ti dá mincu, neurazme ich. Neprinesme im pohoršenie. Rozumiete? Choď a zaplať to, Šimon. To bude za mňa a za teba.“

35 Pomyslel som si, „Skutočne, Bože, Ty máš všade po celej krajine rybie banky, ja neviem, ako sa to stane.“

36 Ale išli sme dolu. Mám tu bratov v cirkvi, ktorí sa zaručili za mňa, a ja som tam vložil tú záruku a vybrali sme štyridsať tisíc dolárov a vyplatili sme to.

37 Išiel som domov, chcel som presne vedieť, ako som vypísal ten šek, ak by na mňa znovu chceli prísť. Povedal som, „Toto znamená, že som slobodný od všetkých daní. No, radšej by mali tento schváliť, pretože istotne po tomto budú v zmätku.“ Stále som volal do banky, aby som zistil, či to urobili.

A nakoniec mi Bob povedal, „Billy, urobili to, schválili to.“

38 Išiel som domov, objal som svoju manželku a povedal som, „Drahá, som slobodný.“ Čo za pocit byť voľný.

39 A tak to teraz môžem splatiť, urobilo by to pre mňa teraz ozaj ľahkým. Môžem to teraz splácať, štyri tisíc dolárov ročne, takže nemôžem si už viac vziať pôžičku, ľudia. Budem musieť ísť a pracovať. Tak ja... Zaberie mi to desať rokov, kým to splatím. Ak Ježiš nepríde. A ak On príde, všetky dlhy potom budú jednako splatené. Rozumiete? Tak potom dúfam, že vy všetci... Vaše modlitby... A dnes večer budem pokračovať s niečím takým, čo sa toho trochu týka. Ale vaše modlitby sú to, čo mi pomohlo. Tak veľmi vám ďakujem. Nech vás Boh žehná. Nezáleží na tom, kde kedy sme, nikdy na to nezabudnem.

40 Dnes večer, ak bude Pán chcieť, chcem vyjadriť niektoré fakty, o ktorých viem, a istotne prídte. No pamätajte, „*Páni, aký je čas*“.

41 No ideme... Mám na budúci týždeň na zbytok týždňa naplánovaný plný program. A v pondelok večer je... Máme zhromaždenia dnes večer, dnes ráno a dnes večer a v pondelok. V pondelok večer je modlitebné zhromaždenie a potom tam máte utorok, Nový rok, a ak ste z ďaleka, môžete sa vracieť domov.

42 A budeme tu mať niektorých dobrých kazateľov na zhromaždení. My, je to dobrá skupina veľmi dobrých rečníkov a každý bude hovoriť v určitých intervaloch až do polnoci. A niekedy mávame večeru Pánovu, ak sa to tak hodí. Nevie, či ju naplánovali tentokrát, alebo nie. Rovno v tom čase, keď tam vonku vyskakujú a bláznia a strieľajú a pijú a vyvádzajú, my vtedy berieme Komúniu. Amen. Začíname Nový rok rovno s Komúniou. Tak všetci ste vítaní. A tak dúfam, že vám Boh nebies dá príležitosť, aby ste tu zostali, ak môžete.

⁴³ Tak predtým, ako pristúpime ku Slovu, chcem tiež povedať toto, že skutočne ďakujem tomuto zboru, jeho členom za tú peknú sadu oblečenia, ktorú ste mi kúpili. Veľmi pekne vám ďakujem. Znamená to pre mňa tak mnoho, všetky vaše pohľadnice a veci v tomto vianočnom období a dary, ktoré ste poslali rodine, a, ó, bol ich nesmierny počet, a tie maličké veci, ktoré sa nedokážu dotknúť toho miesta v mojom srdci, nič to nedokáže tak, ako to, čo viem, že je od vás. A niektorí z vás mi poslali vianočné dary vo forme peňazí.

⁴⁴ Niektorí poslali rôzne veci. Jeden brat mi poslal taký zápisník, ktorý má v sebe moje meno, a je tam taká záložka, cez ktorú sa dá vidieť, a je na tom napísaná Pánova modlitba. A, ó, veci ako to, to sú pre nás poklady. Moja manželka a ja a deti vám chceme povedať, „Tak veľmi vám ďakujeme. „Je to tak málo, ale poviem toto, že to najväčšie slovo, o ktorom môžem pomyslieť, ktoré môže niekto povedať, je, „Nech vás Boh žehná.“ Nemôže byť nič viac ako to.

⁴⁵ Tak teraz s týmito bratmi tu v cirkvi, ktorí mi kúpili tú pušku, ja mám na sebe teraz ten oblek, ale nemohol by som priniesť pušku do cirkvi. Ale to bolo... Potom by už naozaj niečo proti mne mali, že? Tak, istotne vám ďakujem, moji bratia, a chcel som prečítať ich mená na takom malom... Ale jeden z tých bratov bol včera hore a povedal, „Ó, nie, neďakuj mne, brat Branham, to by zobralo preč z toho všetku radosť, rozumieš?“ Tak som si pomyslel, že tí ostatní tiež o tom tak zmyšľajú, ale mám vaše meno, oni to tam vytlačili. Na to sa bude vždy pamätať. A nech vás Pán mocne žehná.

⁴⁶ A viete, pri čom odpočívam? Keď idem do svojej pracovne a som tam a jednoducho odpočívam. Keď som celý rozrušený a neviem už ísť ďalej, potom rozmýšľam o nejakej poľovačke, kde som niekedy bol, alebo niekde, kde som chytal ryby. A cením si to, nech vás Boh žehná.

⁴⁷ No, či môžeme na chvíľu skloniť svoje hlavy, ako pristúpime ku Slovu? A som si istý, že tie prosby, ktoré sú tu dnes ráno, je ich príliš mnoho, aby sme ich teraz jednotlivo preberali, ale som zvedavý, zatiaľ čo máme sklonené svoje hlavy a vy máte svoju špeciálnu prosbu, ak by ste to len držali vo svojom srdci a zodvihli len ruky a povedali, „Bože, Ty vieš, na čo teraz myslím.“

⁴⁸ Pane Ježišu, Ty vidíš každú ruku a Ty vieš, čo je za tým. Tam dolu poza tou rukou leží nejaká prosba. A my teraz prichádzame úctivo hore ku trónu živého Boha, k tej bielej perle, ktorá je rozťahnutá naprieč priestorom času, kde sedí Boh Jahve a Krv Kristova leží na oltári a my hovoríme cez tú Krv skrze Neho, ktorý povedal, „Proste Otca o

čokoľvek v Mojom Mene a bude vám to udelené.“ Či vypočuješ, Bože, dnes ráno a dáš odpoveď na ich prosby? Kladiem dnes svoju modlitbu s tou ich s vierou, že Ty nám to udeľíš.

⁴⁹ Ležia tu, Pane, vreckovky tých, ktorí sú chorí a postihnutí, a sme učení v Biblii že, „Brali vreckovky a zástery od svätého Pavla a kládli ich na chorých a nečisté duchy z nich vychádzali a nemoci odchádzali.“ A, Otče, ako vieme už dlhý čas a istotne vieme, že nie sme svätý Pavol, ale nakoniec my cítime, že to nešlo o svätého Pavla, to bol Kristus, ktorý bol v ňom. A Ty si ten istý „včera, dnes a na veky,“ podľa Písom. Teraz, Pane, títo ľudia veria, že ak budeme prosiť Boha, budeme brať tieto vreckovky a položíme ich na chorých, že oni sa zotavia. A modlím sa, aby to tak bolo, Pane, že keď sú tieto vreckovky umiestnené na chorých.

⁵⁰ A ako raz bolo povedané, keď Izrael vyštartoval na svojej línii povinností a išiel do zaslúbenej zeme a Červené more ich odrezalo rovno na ceste povinností, ale Boh sa pozrel dolu cez ten Ohnivý stĺp s rozhnevanými očami, a to more sa vystrašilo a ono odrolovalo svoje vlny, svoje vody a Izrael prešiel po suchej zemi do zaslúbenej zeme.

⁵¹ Teraz, Pane, pozri sa dnes cez Krv Ježiša a ty vidíš tento skutok viery, ktorý je tu dnes ráno vykonaný.

A nech je Satan vystrašený a nech sa pohne preč a nech každý jeden z týchto pútnikov, ktorí sú prítomní, a každá jedna z tých vreckoviek, ktorá bude na nich položená, nech je cesta pre nich otvorená a nech choroba odíde preč a nech ich cesta smerom do zaslúbenej zeme je vedená Duchom Svätým, Stĺpom Ohňa, udeľ to, Pane.

⁵² Požehnaj teraz tie bohoslužby Slova, ten kontext čítania a nech Duch Svätý prevezme Slovo dnes ráno a nech nám Ho príjemne nadefi pre každého jedného z nás, Pane, ako sa približujeme k niečomu veľkému, ohromnému, o čom ešte nevieme. Naše srdcia sú zvláštne pohnuté, Pane, a modlíme sa teraz, ako úctivo pristupujeme ku Tebe, a k Tvojmu Slovu, aby si nám Ty vyložil jeho význam. Lebo to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

Tak dnes večer nezabudnite, čas, aký je čas.

⁵³ A teraz dnes ráno, chcel by som obrátiť... aj pre tých, ktorí máte svoje Biblie, alebo si to poznačte, ak chcete, miesta Písma, z ktorých chceme hovoriť, len chvíľu teraz, nachádzame to v knihe Skutkov, možno prečítame dve alebo tri miesta, Skutky 26:15 ako prvé miesto. Skutky 26. kapitola a 15. verš na začiatok.

54 Potom chceme čítať Skutky 23:11 a môžete si k tomu tiež pridať toto, pravdepodobne nebudem mať čas to čítať, Filipanom 1:20, je to všetko v tom istom smere, tie isté slová.

55 Tak teraz v knihe Skutkov 26:15 je napísané toto:

A povedal som, kto si, Pane? A On povedal, Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Vstaň a postav sa na svoje nohy, pretože Ja som sa ti zjavil za týmto účelom, aby som ťa učinil služobníkom a svedkom oboch týchto vecí, ktoré si videl a tých vecí, ktoré ti ešte ukážem. Vyslobodzujúc ťa od ľudí od pohanov, ku ktorým som ťa poslal,

aby si otvoril ich oči a aby si ich obrátil od temnosti do svetla a od moci Satana ku Bohu, aby mohli prijať odpustenie hriechov a dedičstvo medzi tými, ktorí sú posvätení skrze vieru, ktorá je vo Mne. Preto, ó, Agripa, nebol som neposlušný tomu nebeskému videniu,

ale ukázal som sa najprv tým v Damašku a v Jeruzaleme a cez celé pobrežie Júdey a tým... Potom pohanom, aby činili pokánie a obrátili sa ku Bohu a činili skutky hodné pokánia.

56 V Skutkoch 23, 11. verš.

A nasledujúcej noci stál Pán pri ňom a povedal, Neboj sa, Pavol, lebo si svedčil o Mne v Jeruzaleme, tak musíš svedčiť o Mne tiež v Ríme.

57 Nech Boh pridá Svoje sväté požehnania k čítaniu tohoto najmilostivejšieho svätého Slova, ktoré máme pred sebou.

58 No, počul som hovoriť jedného muža, alebo rozprávať nie tak dávno, ako používal slovo absolút. Ja som si pomyslel, „To je veľmi dobré slovo.“ Počujem to používať tak mnohokrát, „Absolútne.“ To je...

59 Vyhľadal som si to v slovníku vo Websterovi. Podľa Webstera je to, „Dokonalé v sebe samom, neobmedzené vo svojej moci, predovšetkým konečné, definitívne.“ A niečo konečné je, „To Amen. To je všetko.“ To je to, čo je absolút. Je to „neobmedzené v moci.“ Slovo absolút. Je to „dokonalé v sebe samom. „To je všetko, tým je to vybavené.“

Pomyslel som si, „To je slávna vec, to je ohromné slovo.“

⁶⁰ A tak slovo je vyjadrená myšlienka. Najprv to musí byť myšlienka, a potom sa to stáva slovom, pretože vy nehovoríte svoje slová, bez myšlienky.

⁶¹ Keď hovoríme v jazykoch, nemáme žiadne myšlienky. To je Boh, ktorý preberá tie myšlienky. To je Božia myšlienka, ktorá používa naše pery. My nerozmýšľame alebo nevieme, čo hovoríme, keď hovoríme v jazykoch, ak je to inšpirované hovorenie. Keď vykladáte, vy neviete, čo hovoríte, vy to len hovoríte, to je všetko. To je Boh. A prorokovanie, vy nepoužívate svoje vlastné myšlienky. To je Boh, pretože vy hovoríte veci, ktoré by ste obyčajne nepomysleli hovoriť.

⁶² Ale slovo absolút je „Ultimátum.“ A preto myslím, že každý má nejaké ultimátum (konečné definitívne rozhodnutie) a každé veľké dosiahnutie, ktoré kedy malo úspech, za tým ležal nejaký absolút. Bez ohľadu na to, čo to bolo, malo to za sebou nejaký absolút. A každá osoba, aby niečo dosiahla, musí mať najprv absolút. Kým prídete k tomu konečnému, vy pretáčate, hľadáte, a idete cez toto a tamto, až kým prídete ku tomu absolútu, alebo k tomu „Amen“, k tomu „ultimátu“, konečnému miestu. To, čo ste... Musíte mať niečo, k čomu sa priviažete. Inými slovami, to je ten konečný oporný bod, ku každému dosiahnutiu. Niekde to je. Môže sa to vinúť cez mnoho rozličných vecí, kým sa to dostane ku tomu bodu, ale tam existuje „amen“ k tomu všetkému. Musí niečo také existovať. Nemôžeš ísť životom bez toho, žeby si také niečo nemal.

⁶³ Ako keď si sa ženil, niečo sa muselo vinúť tvojou myslou, niečo, kým si natrafil na ten oporný bod, a to mala byť láska k tvojej manželke, alebo k tvojmu manželovi. No, možno ona nie je taká pekná, ako Jánova manželka alebo ona, no možno ona nie je takáto, ale niečo na nej je, že to teba zasahuje. Ty povieš, „Možno nie je taká pekná ako nejaká druhá,“ alebo „On nevyzerá tak dobre ako niekto druhý,“ ale musí tam byť absolút, že táto osoba je odlišná, a to je to, k čomu si sa priviazal. Ak to tam nie je, tak sa radšej nežeň, nevydávaj. Priviaž sa k tomu opornému bodu. To je k tomu absolútu.

⁶⁴ Môžeme pomyslieť na mnohých v Biblii, ktorí mali absolúty. Ó, ako by sme mohli vziať a prejsť celým radom v tej Biblii a byť tu od teraz dva týždne a nedotkli by sme sa ani povrchu, ak by sme rozmýšľali o tých absolútoch v Biblii. Napríklad, dovoľte mi vziať jedného alebo dvoch, aby sme ich len stručne prešli.

⁶⁵ Pozrite na Jóba, no, on mal absolút. Tomu človeku sa dialo všetko zlé a bol to spravodlivý muž. No, my by sme sa neopovážili povedať, že nebol spravodlivý, pretože Boh povedal, že bol. Nebol nikto

taký na zemi, ako Jób, bol dokonalý v očiach Božích a on to vedel, pretože on mal definitívu. On mal absolút, keď sa všetko zdalo byť v protiklade.

⁶⁶ Prevalila sa choroba. Jeho priatelia mohli povedať, „No, vidíš, Jób, to dokazuje, že hrešíš, mylíš sa.“ A potom prišli dolu biskupi, nazvali ich Jóbovými utešiteľmi, ale namiesto útechy oni nevideli na jeho živote nič, len hriech, pretože Boh s ním konal tým spôsobom, akým konal.

⁶⁷ A jeho deti boli zabitú a jeho majetok bol spálený, všetko, čo mal, všetko sa mu rúcalo a dokonca jeho vlastný život bol v ohrození, ako sedel na kope popola a prelomilo sa to od hlavy až po päty celé vredmi. Dokonca jeho milovaná drahá spoločníčka, matka tých detí povedala, „Mal by si Boha prekiať a zomrieť smrťou.“ Ale pri všetkom tom, Boh mal absolút.

⁶⁸ Ó, v čase nemoci, ak sa len môžeme priviazať k tomu Absolútu.

⁶⁹ Jób vedel, že on splnil požiadavku Jehovu. On mal vieru v to, čo urobil, pretože Jehova to vyžadoval. My to môžeme robiť práve tak. Jehova vyžadoval zápalnú obeť za jeho hriech a Jób urobil zápalnú obeť nielen za seba, ale aj za svoje deti, a to je všetko, čo Boh vyžadoval.

„Ó“, mohli by ste povedať, „Prial by som si, keby to bolo to, čo On vyžaduje dnes.“

⁷⁰ Je to menej ako to: mať len vieru v Jeho Slovo. A ty, ak učiníš Jeho Slovo svojím absolútom, tak môžeš. Každé Božské zaslúbenie v Biblii, ak len môžeš uviazať k nemu svoju dušu. Nezáleží na tom, koľko ťa švihajú tie vlny, stále si priviazaný k svojmu absolútu.

⁷¹ A on sa toho držal. A keď jeho utešitelia povedali, „Zhrešil si.“ On vedel, že nezhrešil. On bol spravodlivý, pretože splnil požiadavku Jehovu. A keď každé jeho...

⁷² Nejaký človek vstúpil a povedal, „Tvoje deti sú mŕtve,“ ďalší prišiel a povedal, „Tvoje ťavy všetky zhoreli, prišiel oheň z neba.“

⁷³ Pozrite, aký argument mali jeho neutešitelia, „Vidíš, oheň prišiel z neba, takže, Jób, to je dôkaz.“ To nedokazuje nič. „No, On by nezasiahol tvoje deti, Jób, ak by si bol spravodlivý.“

⁷⁴ „Ale,“ Jób povedal, „Ja viem, že som urobil, čo je správne.“ Stále sa toho držal, on mal niečo, k čomu mohol byť priviazaný. To je

to, on to prijal, akceptoval. On robil presne to, čo mu Boh povedal, aby urobil, a on si bol absolútne istý. V poriadku.

⁷⁵ Potom, keď sa dostal na miesto, keď ten absolút držal, potom začal cítiť, že sa ten povraz začal uťahovať. Bežalo to tak voľne, narážalo to z jednej strany na druhú, ale začalo sa to uťahovať, a prišiel na neho Duch. A on sa postavil, a tým, že bol prorokom, povedal, „Ja viem, že môj Vykupiteľ žije.“ Amen. Vidíte? On sa priviazal ku svojmu absolútu. On prišiel do kontaktu. On vedel, čo urobil, a že to bolo správne a v nejaký deň sa musel k tomu potiahnuť. „Viem, že môj Vykupiteľ žije, a že v posledných dňoch sa postaví na zemi a hoci moje telo zničia červy, jednako vo svojom tele uvidím Boha.“ On vtedy vedel. Potom bol jeho absolút zakotvený.

⁷⁶ Abrahám mal absolút, ako prichádzal z Babylonu, od tej veže a von do Sineára a tam von, kde putoval so svojim otcom, a zrejme bol farmárom, ale jedného dňa tam niekde v džungliach možno zbieral nejaké maliny, alebo išiel loviť nejaké zviera, aby mal pokrm, a niekde tam vzadu Boh ku nemu prehovoril, keď mal sedemdesiatpäť rokov. On bol, on a jeho žena Sára, ona mala šesťdesiatpäť a boli bezdetní. Nemali žiadne deti. A Boh mu povedal, „Budeš mať so Sárrou dieťa, ale aby sa toto stalo, musíš sa oddeliť.“

⁷⁷ Božie zaslúbenia sú vždy pod podmienkou. Musíš absolútne. Bez ohľadu na to, ako fundamentálne na tom si s tým zaslúbením, ono je zakaždým pod podmienkami. Ako by sme sa tu mohli zastaviť a prejsť to cez Písmo so všetkých strán a zostať pri tom hodiny, že tá podmienka je niečo, čo má význam. Ty môžeš byť tak fundamentálny, ako len chceš, ale to je pod podmienkami skrze zaslúbenie, predurčenie, atď. Všimnite si.

⁷⁸ Takže, „Abrahám uveril Bohu, a bolo mu to počítané za spravodlivosť.“ No, čo za hroznú vec by to bolo stretnúť ten civilizovaný svet, muž, ktorý má sedemdesiatpäť rokov, so ženou, ktorá mala šesťdesiatpäť a žili spolu, odkedy sa ako mladí vzali, a pretože ona bola jeho polovičná sestra a teraz s ňou išiel mať dieťa. Ale on mal absolút. Nič s ním nedokázalo pohnúť.

⁷⁹ A keď sa to potom prvý mesiac nestalo, jeho absolút držal, pretože on vedel, že hovoril s Bohom. Druhý mesiac, druhý rok, desiaty rok a potom o dvadsaťpäť rokov neskôr, keď mal sto a Sára mala deväťdesiat, jeho absolút stále držal.

80 A Biblia hovorí, keď bol napísaný jeho nekrológ, Boh povedal, „Abrahám sa nezapotácal na zaslúbení Božom skrze neveru, ale bol silný a dával chválu Bohu.“

81 Prečo? Či ste na to niekedy pomysleli prečo? On mal absolút, bol pozitívny. Bol si istý. A jediná vec, ktorú musel urobiť, bolo oddeliť sa od svojich ľudí. A Boh ho nikdy nepožehnal, kým to neurobil. On vzal svojho otca, jeho otec zomrel, vzal Lóta a potom, ako sa Lót oddelil od Abraháma, potom k nemu prišiel Boh a povedal, „Teraz sa prejdí po tej zemi.“ Vidíte?

82 Poslušnosť, zaslúbenie pod podmienkami, to vždy ide s Bohom a Jeho Slovom. No, pozrite sa na...

83 Vezmime Mojžiša. Mojžiš bol sluha, prorok na úteku, ktorého Boh vzbudil a vyučil ho, vzdelal vo faraónovom paláci. A Mojžiš vyšiel s tým svojim teologickým tréningom a prvé, čo urobil, zabil muža. Potom ten prvý zmätok, ktorý sa objavil, bolo, že Mojžiš bol vystrašený na smrť.

84 Prečo? Nemal žiaden absolút. On mal len svedectvo svojej matky pri narodení. Bol zvláštnym dieťaťom. Mal ohľadne toho slovo svojej matky. Mal zvitky, ktoré mal Boh, pravdepodobne niekde v papierovej forme, bolo to napísané a mali to spolu zabalené, bolo tam, že Boh navštívi svoje deti. On vedel, že to je ten čas. Tak, ako my dnes. My vieme, že niečo sa ide stať.

85 Tak Mojžiš vedel, že to je ten čas, a on vedel, že on bol ku tomu vybraný, ale on nemal žiaden absolút. Rozumiete?

86 A jedného dňa tam vzadu na púšti, keď stratil videnie, Boh sa mu ukázal v horiacom kre. A On povedal, „Mojžiš, Ja som videl trápenie Môjho ľudu, počul som ich vzdychanie a plač a to, ako ich tí dozorcovia trestali, a Ja som si spomenul na Svoje zaslúbenie, Ja som zostúpil, aby som ich vyslobodil. Teraz choď dolu do Egypta.“ Ó.

87 Mojžiš povedal, sťažoval sa, povedal, „Ja nehovorím veľmi dobre, moje vyslobodenie nie je veľmi dobré, oni mi nebudú veriť.“

On povedal, „Čo máš v ruke?“

On povedal, „Palicu.“

88 On povedal, „Hod' ju na zem.“ Ona sa obrátila na hada. Povedal, „Zodvihni ju za chvost.“ Znovu sa obrátila späť na palicu. On mu dával uistenie, potvrdenie.

89 Keď dáva Boh absolút, On dáva potvrdenie tomu absolútu, zakaždým.

90 Potom Mojžiš, keď bol tam dolu a hodil tú palicu pred tých mágov a faraóna a tí mágovia prišli a tiež hodili na zem svoje palice, Mojžiš vôbec neutiekol a nepovedal, „Ó, no dobre, mýlil som sa, ó, to je len lacný magický trik, a možno som sa mýlil.“

91 Ale on vedel. On si bol istý, že stretol Boha a stál pevne. Povedzme, že on urobil presne to, čo mu Boh povedal, že má urobiť. Tak isto Jób urobil presne to, čo mu Boh povedal, že má urobiť. Mojžiš nasledoval Jeho prikázania. Potom stoj ticho a sleduj Slávu Božiu! Mojžiš bol priviazaný k svojmu absolútu, svojmu povereniu a on stál pevne. A keď stál, jeho had pohltil tých ostatných hadov. Rozumiete? On bol priviazaný ku absolútu.

92 Boh povedal, „Keď vyslobodíš tie deti, budete Ma znovu uctievať na tejto hore.“

93 Tak nepriateľ každým spôsobom, akým len môže, sa bude snažiť dostať ťa preč od toho absolútu.

94 Práve tak, ako keď vyrazili z Egypta, dostali sa do zovrenia medzi Červeným morom a vrchmi na druhej strane. Prešli cez údolie a tam bolo Červené more. Nebolo možné uniknúť na kopce, nedalo sa nijako uniknúť týmto smerom a Faraónova armáda prichádzala týmto smerom. Čo za miesto, na ktorom môžeš stáť.

95 Vidíte, ako vás diabol dostáva na miesto, kde neviete, čo máte robiť? Ale pamätajte, ak ste priviazaní k tomu absolútu, tak tam to je.

96 Mojžiš vedel, že Boh mu to zaslúbil, že „Budete Ma uctievať na tejto Hore, keď ich vyvedieš, a Ja som zostúpil skrze tvoju ruku, aby som ich vyslobodil a umiestnil ich tam do tej inej zeme.“ On s tým rovno zostal. A Boh poslal východný vietor a odfúkol tie vody, rovno až zo dna mora a oni prešli cez suchú zem. Absolút.

97 Ako by sme mohli cez to ísť, cez Písmo: Daniel, jeho absolút; Sadrach, Mézach, Abednégo, ich absolút; Dávid, jeho absolút; všetci, absolút.

98 Pavol mal tiež jeden, ten, o ktorom čítame. On mal zavolanie, kde centrom bol Kristus, a to bolo jeho absolútom. To je ten dôvod, prečo sa nebál, čo mohol povedať Agripa. Stál tam a Agripa bol Žid, ako vieme. A tak potom, ako stojí pred týmito kráľmi a rôznymi, Boh mu už povedal, že tam bude stáť. A tak on mal absolút, on povedal presne to, čo bolo tým nebeským videním. Povedal, „Ja nie som... Nebol som k

tomu neúctivý, bol som... Ja som to nerozsúdil zle, nesprával som sa zle.“ Ale on sa držal toho a nebol neposlušný, vykonal to do tej chvíle, pretože to bol absolút.

A ten život, kde Kristus je centrom, je твоjím absolútom.

⁹⁹ Tak, odkedy Ho stretol tvárou tvár na ceste do Damašku, to tak mnoho pre Pavla znamenalo.

¹⁰⁰ No, pamätajte, on bol predtým vyučený študent, on bol mocný muž v Písmach, ale on nemal žiaden oporný bod, ale Sanhedrin ho podporoval, on mal diplom od veľkého učiteľa. On bol veľkým mužom na svojom poli. Ale on čakal. Jedinú vec, ktorú mal, bolo, jeho absolút bol iba tak silný, aká silná bola jeho organizácia. To je maximálna sila, akú mohol mať. A on s tým verne pracoval a bral kresťanov a zväzoval ich a on bol pre nich pohromou a dokonca ukameňoval Štefana.

¹⁰¹ Myslím si, že neskôr vo svojom živote ten dôvod, prečo išiel do Jeruzalema, keď mu ten prorok povedal, „Nechod tam, Pavol, pretože ťa tam čakajú reťaze a väzenie.“

¹⁰² A Pavol povedal, „Ja to viem, ale ja len idem do Jeruzalema ako svedok, ale ja tam idem a som pripravený aj zomrieť za Ježiša Krista.“ Pretože on vedel, čo vykonal, a jeho ambíciou bolo spečatiť svoje svedectvo svojou vlastnou krvou, zomrieť ako mučeník, pretože on zabil jedného z Božích mučeníkov.

¹⁰³ A teraz bol na svojej ceste dolu do Damašku so všetkým svojim vzdelaním. Sedel pod veľkým učiteľom Gamalielom a ako on bol vyučený všetkému židovskému náboženstvu. A pritom s tým všetkým bol taký chatrný, že ani nemal schopnosť určité veci vykonať. A zrazu tam bolo Svetlo, možno hluk a hrom a on bol udrený a padol na zem.

¹⁰⁴ A pozrel sa hore, bolo tam Svetlo, ktoré svietilo a ono oslepilo jeho oči. Aké to bolo zvláštne. Nikto nevidel to svetlo, iba Saul, tak to bolo zaslúbené a bolo to pre neho také skutočné, až to oslepilo jeho oči. Nemohol vidieť. Bol úplne slepý, keď ten Ohnivý stĺp tam žiaril rovno do jeho tváre. A on počul hlas, ktorý povedal, „Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?“

On povedal, „ Pane, kto si?“

¹⁰⁵ On povedal, „Ja som Ježiš, ťažko ti bude kopat' oproti ostňom. Vstaň teraz a choď do Damašku a tam je niekto poslaný ku tebe.“ A potom on odtiaľ vstal...

¹⁰⁶ A potom tam bol jeden prorok dolu v tom meste, ktorý videl videnie, zatiaľ čo sa modlil, a on tam prišiel. Prišiel Ananiáš a prišiel ku Saulovi, položil na neho svoje ruky a bol uzdravený Božským uzdravením. Potom povstal, bol pokrstený, zmývajúc svoje hriechy a vzýval meno Pánovo. A potom mal absolút. Po tomto už nikdy nebol tým istým, išiel priamo z cirkvi do cirkvi, z miesta na miesto a snažil sa vybudovať to, čo sa snažil zboriť.

¹⁰⁷ Ako národ, ako kresťanský svet dnes ráno potrebuje ten typ absolútu. Tých, ktorých vyznania a tradície priviazali k sebe ľudí náukami, ktoré rušia Božie Slovo, že je to isté včera, dnes a na veky. Oni potrebujú absolút, prežitie toho stretnutia na ceste do Damašku, ten Živý Boh, ktorý môže uzdraviť chorých, vzkriesiť mŕtvych a vyhnat' diablov. Skutočný pravdivý absolút.

¹⁰⁸ Pavol vedel, že niečo sa stalo. Neexistoval nikto, kto by to od neho mohol vziať, na ničom inom nezáležalo. On bol priviazaný, a to bolo to. Bez ohľadu na to, čo prišlo, on vedel, že bol priviazaný, bol to život, kde centrom je Kristus. Ó.

¹⁰⁹ Život, ktorý žil, bol odlišný život. No, pamätajte, on bol dovtedy nábožným človekom.

¹¹⁰ A vy, niektorí ľudia, dnes ráno, ja viem, že si uvedomujete, že táto páska sa nahráva a bude prehrávaná v každom národe pod nebom, asi po celom svete, a niektorí z vás ľudí ste tu prítomní a niektorí z vás, ktorí ste tam, kde budú prehrávané tie pásy v tých iných národoch cez prekladateľov, a pôjde to ku kmeňom v Afrike a tam medzi Hotentótni a všade naokolo.

¹¹¹ A vy, náboženský vodcovia, ktorí máte len vzdelanie Biblie a máte to len z historického hľadiska a môžete vysvetliť všetky tieto veci, ale ak nemáte absolút, ak nemáte to prežitie a ak to prežitie, to, ktoré tvrdíte, že máte, spôsobuje, že zapierate, že každé slovo z tohoto nie je presne také isté pravdivé pre cirkev dnes, aké bolo vtedy a vždy, a ak vy spoliehate na svoj titul bakalára umenia, alebo čokoľvek môžete mať! Ak spoliehate na mysle svojej organizácie, ktorá povie, „Dni zázakov pominuli, nemáme už žiadne Božské uzdravovanie a krst Duchom Svätým, ako oni prijali vtedy na deň Letníc, to nie je pre ľudí dneška.“ Ak je to všetko, čo máš, môj vzácny brat, sestra, potrebuješ prežitie cesty do Damašku.

¹¹² Potrebuješ sa stretnúť s týmto Živým Bohom, kde ty, nie len nejaká mýtická myšlienka v tvojej mysli, nie nejaké zachvenie, alebo nejaký druh senzácie, ale myšlienka a prežitie toho skutočného

pravdivého, toho istého Ježiša, ktorý kráčal po Galilei, ktorý žije dnes a je živý na veky vekov. A On je ten istý včera, dnes a na veky. Absolút, že ty nemusíš brať nič, čo niekto iný povedal. Ty to vieš sám, nie kvôli nejakej senzácii.

¹¹³ Ak tá senzácia, ktorú si mal, a niekto, mohla to byť skutočná Biblická senzácia a niekto sa to snažil ti vyvrátiť povediac, že tie veci boli v nejakom inom dni, buď opatrný, je to pravda, buď opatrný. Je spôsob, ako to vedieť, otestuj to Slovom. To je tá modrotlač (projekt).

¹¹⁴ Ak je dom stavaný v protiklade s projektom, tak ten zadávateľ to nechá zrútiť a znova vybudovať. To musí byť podľa projektu.

¹¹⁵ Nezáleží na tom, aké je tvoje prežitie, ak ti potom nič, čo je v tebe, hovorí, že Biblia nie je pravdou, že moc Božia, apoštoli, proroci a učitelia a pastori a dary Ducha nie sú také isté, ako boli vtedy, keď prúdili cez tých apoštolov na Letnice, potom je niečo nesprávne s твоjím absolútom. To sa potom musí vinúť okolo denominačného vyznania namiesto okolo Božej Biblie. Pričom On povedal, „Oboje, nebo i zem pominú, ale Moje Slovo nikdy nepominie.“ Pozoruj, čo je твоjím absolútom.

¹¹⁶ Môžeš si byť absolútne istý, že si v dobrom obecnstve s pastorom. Môžeš si byť absolútne istý, že si v obecnstve s okresným presbyterom, môžeš si byť absolútne istý, že si v obecnstve s biskupom, alebo s nejakým iným veľkým mužom v tvojej cirkvi, ale ak nie si... Tvoj absolút nie je Ježiš Kristus.

¹¹⁷ „Lebo na tejto Skale postavím svoj absolút a brány pekla to nebudú môcť premôcť.“ Duchovné zjavenie, kým On je, a vedieť to. V poriadku. Ó.

¹¹⁸ Tak, keď sa stávaš takým, ako Pavol, keď máš ten istý absolút, aký mal on, život, ktorého centrom je Kristus, je odlišný od toho, ktorý si raz mal, a mohol to byť veľmi nábožný život, ktorý si žil.

¹¹⁹ Ó, počul som ľudí povedať, „No, oni sú veľmi nábožní.“ To s tým nemá nič spoločné.

¹²⁰ Videl som mnoho náboženstiev veľmi zbožných, mnohokrát úprimnejších, ako kresťanskí ľudia dnes vyznávajú. Keď nejaká matka dokáže vziať malé tučnučké, čierne nemluvňa, asi takéto veľké, a hodiť ho do papule krokodíla, kvôli láske jej boha. Som zvedavý, ako je to s úprimnosťou kresťanstva. Keď sa človek dokáže až takto trápiť, zavesí si tisíc háčikov na svoje telo, asi takto, a zavesí na to gule plné vody a takto mu to ťahá a ide cez pás ohňa, dlhý asi odtiaľto na koniec tejto

modlitebne, tam a naspäť a je to úplne žeravé, ofukujú to a robí to kvôli obeti svojmu bohu, kvôli nejakej modle s rubínovo-červenými očami, a tak ďalej. Som zvedavý, kde je kresťanstvo. Aha, aha. Tak nemyslíte si, „Úprimnosť.“ Úprimnosť nie je to. Úprimnosť je v poriadku, keď je umiestnená na správnu vec.

¹²¹ Ako nejaký lekár, ktorý podáva liek. Mohol by vám dať arzén, úprimne si myslíac, a mohol by vám dať kyselinu sírovú a byť úprimný, mohli by ste mať predpis vypísaný zle. A mohli by ste to vziať úprimne, ale to nezachráni váš život. Rozumiete? Nie veru, musíte vedieť, čo robíte. A čokoľvek, čo je v protiklade s Božím Slovom, je mi jedno, čo to je a ako dlho je to v existencii, stále je to nesprávne.

¹²² Peter im dal večný predpis na deň Letníc, povedal, „Čiňte pokánie každý jeden z vás a buďte pokrstení na Meno Ježiša Krista na odpustenie vašich hriechov a prijmete dar Svätého Ducha, lebo tento predpis je pre vás a pre vaše deti a tým, ktorí sú ďaleko, toľkým, koľkých Pán, náš Boh povolá.“ To je pravda. Je to večný predpis.

¹²³ No, nejaký pokútny lekárnik by vám mohol dať kopu niečoho a zabiť vás. Áno, istotne. Viete, keď je toľko jedu v tom predpise, aby to otráвило ten zárodok a ten lekár vie presne, koľko tam môže dať, koľko vaše telo vydrží. Ak tam dá príliš mnoho jedu, tak by vás to zabilo. Ak by ho tam nebolo dostatok, čo by to potom urobilo? Potom by to nebolo na nič dobré vziať ten liek. On vie, koľko vaše telo vydrží.

¹²⁴ No, tak je to s predpisom Božím. Bez ohľadu na to, koľko niekto druhý hovorí, že to musí byť urobené takto alebo tak, neverte tomu, keď nasledujete Slovo presne do písmena, to je to. Držte sa toho, no máme... Tí, ktorí hovoria, „Musíš byť poľkaný.“ Oni majú takých, že, „Musíte použiť tituly Otca, Syna a Ducha Svätého.“ Nie je nič také v Biblii. Nie je žiadne také miesto, kde bol kto tak pokrstený v Biblii, nejakým iným spôsobom, okrem Mena Ježiša Krista. To je dogma, ktorá bola pridaná v Rímsko-katolíckej cirkvi, a to sa prenáša cez tradície. Dotkneme sa toho dnes večer.

¹²⁵ Ale všimnite si, uprostred všetkého toho, ten predpis zostáva. To je to, prečo máme tak mnoho nemocných detí, pretože oni nepočúvajú to, čo hovorí ten Lekár. Absolút, keď si k tomu priviazaný, to je to, to je Božie Slovo, to nemôže zlyhať.

¹²⁶ Život, ktorého centrom je Kristus. Veľmi nábožný, ale nebol to život, ktorého centrom je Kristus. Tak mnohí z nás to majú dnes.

¹²⁷ A keď dostávaš tento život, ktorého centrom je Kristus, to spôsobuje, že robíš veci, ktoré by si obyčajne nerobil, to spôsobuje, že

konáš odlišne od toho, ako by si obyčajne konal. Ja nemám na mysli správať sa hlúpo, mám na mysli konať v Duchu. Niečo, čo je skutočné, niečo, čo je pravdivé, a keď vidíš niekoho, kto koná hlúpo, vieš, že on na seba len niečo navlieka. On sa len snaží napodobniť tú pravdivú vec.

¹²⁸ Keď vidíš falošný dolár, pamätaj, existuje dobrý dolár, z ktorého bol tamten učený. Rozumieš? Keď vidíš podvrh, to je absolútne tiež niečoho, čo je skutočné. Je to niečo, to, čo je skutočné, a toto je od toho odkopírované.

¹²⁹ Všimnite si, to spôsobuje, že činíš veci, ktoré by si obyčajne nečinil. Ó, to je niečo. Si si istý, si si toho veľmi istý, keď dostávaš tento absolút. Si o tom presvedčený. Neberieš niečo, čo je prežitím niekoho druhého.

¹³⁰ To je ten dôvod, prečo sa kresťanstvo stalo niečím takým, ako malé deti v Biblii, alebo nie, vlastne, prepáčte mi: malé deti v škole. Oni sa snažia kopírovať jeden od druhého, ak sa tento jeden pomýli, tak všetci to majú zle. Vidíte? Všetci z nich sa potom mýlia, ó, nekopírujte, stretnite Ho vy sami.

¹³¹ Jeden môj dobrý priateľ, stojí tu vzadu, on je starým... On je synom jedného môjho kamaráta, dlhoročného priateľa, malého Jima Poola, no, jeho ocko a ja sme spolu vyrastali v škole a, ó, aký je to fajný chlapík. Malý Jim a ja sa ustavične modlíme, aby sa veľký Jim stal kresťanom, skutočným veriacim a malý Jim a ja sme sa včera rozprávali o tom, kde sme našli Boha v lesoch a videli Ho v prírode. To je to, kde Ho nachádzate, pretože On je Stvoriteľom a On je vo svojom stvorení.

¹³² A ja si pamätám, že Jim a ja sme zvykli chodiť, chodili sme na poľovačku a keď prišla noc, ó, zvykli sme zísť dolu vziať svoje bicykle a jazdili sme tu dolu ulicou a boli sme vystrašení na smrť, keď sme mali prejsť okolo cintorína, keď sa zotmelo, a ísť dolu, aby sme si kúpili zmrzlinu.

¹³³ A Jim rád hral biliard. No, boli sme vtedy len chlapci, desať, dvanásť, štrnásťroční, a potom Jim si rád sadol a čítal knihy o poľovaní a chodení po horách.

¹³⁴ A ja som si sadol a sníval, asi... No, niektorí z chlapcov ma mohli vidieť a ja som videl takú malú, maličkú chatrč niekde a zvykol som povedať, „Chlapče, to by bola dobrá chatrč, mať ju tak v horách.“ A vždy som sníval o tom, že jedného dňa si urobím takú chatrč niekde v horách a budem mať svorku poľovných psov a nejaké zbrane a vždy

som rozmýšľal, „Ak by som mohol mať 30/30 pušku, ak by som ju niekedy mohol mať.“ Pomyslel som si, „Ako ja kedy zoženiem pušku 30/30.“

135 Jedného dňa som stál a díval sa na svoju stenu a videl som niektoré z tých najlepších pušiek, aké sa dajú zohnať, a pomyslel som si, „Nádherná Milosť.“

136 Pomyslel som si, „Vytrénujem sa v strieľaní a budem strieľať dobre a potom možno urobím výlet do hôr a nejaký dobrý poľovník ma vezme so sebou, aby som bol len taký... Pretože on si bude chcieť ochrániť život, možno od nejakého číhajúceho medveďa, nebol si veľmi istý. Nejaký bohatý muž by ma zobral so sebou, len aby som išiel s ním, len ako taký ochranca. A možno jedného dňa sa dostanem na poľovačku do Afriky, ako ochranca. Ak by som len mohol trénovať, to je tá jediná vec, ktorú môžem robiť, to je trénovať, aby som bol dobrým a presným strelcom.“

137 Ó, pomyslel som si, „Bože, keď na to pomyslím, Ty si mi dovolil poľovať po celom svete.“ Aká nádherná vec.

Jim zvykol sedieť a čítať knižku, povedal som, „Jim...“

On povedal, „Rád by som o tom čítal.“

138 Povedal som, „Jim, to je niečo, čo niekto druhý urobil, ja to chcem tiež sám, ja chcem prežitie.“ Keď som prišiel ku Kristovi, ja som nemohol zobrať prežitie niekoho druhého, ja som to chcel sám.

139 Pamätám si, keď som čítal Pútnik osamelej hviezdy, od Zane Gray. Potrhal som doma mame dve alebo tri metly, pretože som na tom behal po dome a cválal, keď som bol na tejto metle, ktorá mi pripomínala koňa. Čítal som príbeh o tom osamelom pútnikovi, ako priviedol spravodlivosť do Bigbend.

140 Potom som čítal fiktívny príbeh od Edgara Rice Burrough o Tarzanovi a opiciach. Mama mala takú starú handru z kože, bola to handra z kože od mroža alebo niečoho, ktorú jej dala pani Wathenová, a to ležalo v jej izbe a ja som vzal tú handru a mama dobre vedela, že to nebol vietor, ktorý ju odfúkol preč, a ja som to vzal a rozstrihal som to a urobil som si šaty ako Tarzan a posadil som sa do stromu. A polovicu svojho času som strávil na strome v tejto Tarzanovej prikrývke. Pretože som videl, čo robil, ja som to chcel tiež.

141 Ale jedného dňa skrze Milosť Božiu som sa uchopil tej skutočnej knihy, Biblie. Moja pieseň a môj príbeh sa stal, „Byť ako Ježiš, byť ako On, na zemi túžim byť ako On.“ Ja nechcem byť

biskupom alebo nejakou veľkou osobou v cirkvi, nejakým pápežom, alebo nejakým kňazom, chcem byť ako Ježiš. Absolút, to ťa činí odlišným, niečo na tom je, keď čítaš Jeho Slovo a niečo v tvojom srdci je, že ty túžiš byť ako On. Si si istý.

¹⁴² Je to ako ten absolút Krista, absolút pre Kresťana je ako... To je ako kotva lode. Áno, ty musíš mať absolút. A ak je Kristus твоjím absolútom, to je ako kotva. To je, keď ty... More je veľmi drsné a tá loď je už hotová sa potopiť a tá jediná vec, jediná nádej, ktorú máš, je hodiť kotvu. A keď sa tá loď kníše a je kmášaná, vidz, či tá kotva udrží tú loď. Viete, máme takú pieseň, zabudol som na autora tej piesne, ale volá sa to *Moja kotva drží*.

¹⁴³ Ako ten malý chlapec, ako sme o tom mnohokrát rozmýšľali, keď si púšťal šarkana, nemohli ste vidieť nič, ale on držal ten povraz a išiel okolo nejaký človek a opýtal sa ho, „Čo to robíš, synu?“

„Púšťam si šarkana.“

On povedal, „A čo to máš vo svojej ruke?“

Povedal, „Povraz.“

¹⁴⁴ Povedal, „A kde je ten šarkan?“ Povedal, „Nevidím ho, tak ako vieš, že si púšťáš šarkana?“

¹⁴⁵ On povedal, „Cítim ho, šklbe to.“ Vidíte? Na konci toho povrazu mal absolút. Jeho malým spôsobom, v tom malom, pre neho bol ten šarkan absolútom, takže on mohol povedať, že si púšťáš šarkana. Hoci ho nedokázal vidieť, ale on to držal, držal niečo a uchopil sa toho.

¹⁴⁶ Tak je to s človekom, keď je narodený znovu z Ducha Božieho, on sa uchopil niečoho, čo má tam ďaleko kotvu, a tie búrky ho neotrasú. On vie, že je v poriadku. On je zakotvený. V poriadku.

¹⁴⁷ No, ak sme my v našej malej plachetnici plaviac sa na šírom mori života, ako povedal ten veľký básnik.

Život nie je len prázdny sen.

A duša mŕtva, ktorá hlboko spí,

a veci nie sú také, aké sa zdajú.

Život je skutočný a život je závdavkom.

A jeho hrob nie je jeho cieľom.

Lebo prach si a na prach sa obrátiš,

nebolo hovorené o duši.

¹⁴⁸ Ó, myslím, že je to také krásne. To bol Longfellow, ktorý napísal tento žalm života. Vidíte?

*Zatiaľ čo sa plavíme na širom mori života,
keď to vidí zblúdený a stroskotaný brat,
znovu naberie odvahy do srdca.*

¹⁴⁹ Teraz sme v našej malej plachtenci a plavíme sa na širom mori života a Kristus je v tej lodi, ktorá je na búrkach času. Keď sa búrky zosilnejú a drásajú, som rád, že mám kotvu, ktorá drží tam za tou oponou, a dokonca ani samotná smrť ťa od toho nemôže vytrhnúť, si priviazaný k svojmu absolútu. Kristus je našou kotvou. Čím On je? On je Slovo. „Na počiatku bolo Slovo, a to Slovo bolo s Bohom, a to Slovo bol Boh, a to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“

¹⁵⁰ Potom, keď vieme, že naše skutky sú presne s Jeho Slovom, keď vieme, že naše učenie je dokonalé so Slovom, nič pridané, nič vzaté, len Slovo, a vidíme tie isté výsledky, ktoré iní, ktorí sa zakotvili do toho istého Slova, ako to žije v našom živote, potom tvoja kotva drží. Život Kristov je reprodukován v takmer stelesnenom spôsobe skrze teba, tak, ako to bolo v Kristovi, pretože, „To bol Boh v Kristovi mieriac svet so sebou.“ A ty vidíš Boha v sebe, ako drží ten istý sťažeň Slova, presne tak isto, ako to robil Ježiš. Vidíš Jeho život. „Skutky, ktoré Ja činím, aj vy budete činiť, ten, kto verí.“ Nie ten, ktorý sa robí veriaci, ten, ktorý si myslí, že verí, ale „Ten, kto verí.“ „Ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, on tiež bude činiť.“ Prečo? On je zakotvený v tej istej Skale. Čo bolo tou Skalou? Vždy to bolo Slovo. Tam si zakotvený. To je tvoja severná hviezda, keď si stratený na mori.

¹⁵¹ Viete, máme mnoho hviezd, ale je len jedna pravdivá hviezda, ktorá sa nehýbe, to je severná hviezda, pretože ona je postavená v centre zeme. Nezáleží na tom, či si vzadu, alebo na druhej strane, alebo kdekoľvek si, tá severná hviezda je stále rovnaká. To je tvoja severná hviezda. No, vidíš, je mnoho hviezd, ktoré sa presúvajú z miesta na miesto, ale ak si na mori, no, každý námorník to vie, alebo poľovník, ktorý putuje po lesoch, vie, že tá severná hviezda je твоjím miestom, to je všetko, to je ako tvoj kompas. Tvoj kompas ti neukáže na Mars alebo Jupiter, alebo na niečo, to ti ukáže na severnú hviezdu. Prečo? To je tvoj absolút.

¹⁵² Ó, všimnite si, tvoj absolút... ó, niečo tu idem povedať, cítim, ako to prichádza, všimnite si, cítim sa teraz veľmi nábožne, pretože toto je uistenie. Všimnite si.

¹⁵³ Tvoj kompas ti môže ukázať iba na Severnú hviezdu, to je jediné miesto, na ktoré to môže ukázať. Ak je to správny kompas, to zakaždým ukáže na Severnú hviezdu. Je to pravda? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.]

¹⁵⁴ Potom, ak máš Svätého Ducha, to môže ukázať iba na Slovo. To nikdy neukáže na denomináciu. To nikdy neukáže na nejaké vyznanie, to nikdy neukáže niekam inam. To ukáže rovno do Slova. Cítim sa tak, že by som kričal. Všimnite si, to je niečo vo vnútri človeka, čo pulzuje, keď vidíte, ako je tam postavená vaša hviezda Ježiš Kristus, Slovo, a vy vidíte toho Ducha, ktorý je vo vás, že On nedovolí, aby sa to pohlo napravo alebo naľavo. To je Ten jediný, ktorý to dokáže. On prišiel, aby vzal veci Božie a ukázal im ich a zmanifestoval im ich.

¹⁵⁵ A Ježiš povedal, „On bude robiť presne tie veci, ktoré Ja hovorím, On vám zjaví veci, ktoré majú prísť.“ Ukáže vám to dopredu, predtým, ako to sem príde. Rozumiete?“ On vezme tie veci, ktoré sú Moje, a ukáže vám ich a potom vám ukáže veci, ktoré majú prísť.“ Ján 15.

¹⁵⁶ Vidíme, že On ukazuje tie veci a On berie veci, ktoré sú Božie, a ukazuje ti ich. A On ti zjaví veci, ktoré Ježiš povedal, inými slovami On tú vec vyjasnil. Položte tú vec tam do rohu, dnes večer, pretože to je to, čo za nejakú chvíľku použijeme. Robí ťa to istým, uisťuje ťa to. Vidíte? Potom ty vieš. Ak si... Tvoja Severná hviezda, ktorá je Slovom pre každého Kresťana.

¹⁵⁷ Čokoľvek, čo je v protiklade so Slovom, pozrite, dovoľte, nech vám niečo poviem, dobre toto počúvajte. Toto je kompletne Božské zjavenie Boha, Jeho vôle a príchodu Kristovho a všetko, čo leží rovno v tejto Knihe, je to kompletne. [Brat Branham klope na svoju Bibliu. - pozn.prekl.] A ak ťa niečo od tohoto odťahuje, odťahuje preč ten kompas, tak to je len nejaké vyznanie. To je nejaká orga... To je len nejaký papier, ktorý nosíš vo svojom vrecku, alebo ti visí zarámovaný v tvojej izbe. Je to nejaké cirkevné vyznanie. Potom nájdi ten kompas, ktorý ťa nastavuje do Slova. Amen.

¹⁵⁸ Všimnite si, keď toto prežitie zasiahlo Pavla, on išiel dolu do Egypta a Arábie, niekam tam a študoval tri roky. Sláva! Fíha, on si musel byť istý. A keď to videl, keď ho Duch Svätý nasmeroval do Slova za Slovom, on mohol napísať tú knihu Hebrejom a ukázať to tým Židom. Istotne. Prečo? On bol zacentrovaný. Ten kompas Svätého Ducha ho nasmeroval rovno na severnú Hviezdu.

¹⁵⁹ Tak, ak máš niečo, čo ťa od toho odťahuje, tak to radšej nechaj tak. Syn, to ťa nasmeruje do Jeho Slova a jedine do Jeho Slova, pretože Duch Svätý prišiel zmanifestovať alebo potvrdiť Božské zaslúbenia. Žiadne cirkevné vyznanie to neurobí. Žiadna organizácia to neurobí, žiadne moci, ani nič to nemôže urobiť, jedine Duch Svätý skrze Slovo. A On je tým zárodokom.

¹⁶⁰ Vezmite zárodok, zrnko pšenice, pekné zrnko pšenice, ale ono nič nedokáže, ono je mŕtve, kým do toho nepríde zárodok, potom to vyprodukuje mnoho zrn pšenice.

¹⁶¹ Ak Kristus je tým životom, tým Absolútom, ak tá pšenica nemá v sebe absolút, to nikdy nepovstane. Ak tá pšenica nemá ten absolút, môže byť navonok tak krásna, ale ona nemôže žiť, pretože nie je v nej nič, skrze čo by žila. Ale keď to dostáva ten Absolút, dokáže sa to dívať do tváre všetkej kritiky, alebo všetkých kritikov a povedať, „Ja znovu povstanem.“ Prečo? Lebo to má Absolút, je to v tom, musí to znovu povstať, a keď to... „Ak zostanete vo Mne a Moje Slová zostanú vo vás, potom proste, čo chcete.“ To je ten Absolút.

¹⁶² Ale ak máš vyznania a všetko ostatné do toho zamotané, nemôžeš zmiešať olej a vodu. Môžeš to vziať a lámať to, akýmkoľvek spôsobom chceš, nikdy to nezmiešaš, to sa nikdy nezmieša, pretože to sú dve rôzne chemikálie. A nemôžete spôsobiť, aby sa vyznanie a Biblia, vyznanie, ktoré je v protiklade s Bibliou, zmiešali. Nemôžete spôsobiť, aby sa denominácia a slobodne narodené náboženstvo, alebo slobodne narodené spasenie spolu zmiešali. Pretože s takou istotou Boh jedine koná...

¹⁶³ Jednako to idem povedať, Boh nikdy neruší svoj program, nemôže ho zrušiť, pretože On je Nekonečný, a ja si uvedomujem, viete, ide to pred mnoho ľudí. Ale Boh nemôže Svoj program zrušiť. On nemôže urobiť niečo jeden deň, a potom to zmeniť a urobiť niečo, a povedať, že to bolo zlé v tom dni.

¹⁶⁴ Boh nekoná so skupinou ľudí, Boh koná s jednotlivcom, pretože ľudia majú rozličné idey. On je vo svojej náture inak vybudovaný. Boh musí toho človeka vziať a pretriasť ho a popoťahovať, povytiahnuť zo samého seba, kým ho nedostane do Jeho náture. A potom Boh s tou osobou koná. Pozrite sa späť naprieč vekmi, Noe a Mojžiš, proroci. Nikdy tam neboli dvaja v tom istom čase. Ustavične to bol jeden, po celý čas, cez všetky veky. Preto, ak poviete, „V množstve radcov je bezpečnosť.“

165 Pozrite, ako som tu kázal prednedávnom v modlitebni, bol tam Achab a bol tam Jozafat a oni išli do Rámot Gileáda, aby vytlačili nepriateľa. Fundamentálne mali pravdu, tá zem im patrila a ten nepriateľ, Sýrovia, ktorí tam boli, naplňali bruchá svojich detí pšenickou, ktorú mali mať Izraeliti. Bolo to Bohom dané vlastníctvo, a tak fundamentálne sa to zdalo dobre. „Pod' so mnou a podme tam hore a zaujmeme tú zem.“ No, znie to hrozne dobre, fundamentálne to bola pravda, ale je to pod podmienkami.

166 Jozafat, tým, že bol dobrým človekom, povedal, „Ale nemali by sme to konzultovať s Pánom?“

167 Samozrejme, Achab, ten odpadlík, povedal, „No, iste.“ Hraničný veriaci, viete, povedal, „Ó, samozrejme, mal som na to myslieť, mám štyristo hebrejských prorokov, štyristo z nich a ja ich krmím a starám sa o nich. Sú to najlepší, ktorí sú v krajine. Privedieme ich.“

168 A všetci z nich jednomyselne povedali, „Chod' hore, Pán je s tebou.“ Fundamentálne mali pravdu, ale oni neuchopili ten absolút.

Potom, keď on povedal, „Nie je tam ešte jeden?“

169 Povedal, „Áno, je ešte jeden, ale ja ho nenávidím.“ On povedal, „On hovorí o mne vždy zle, vidíš, vždy tak hovorí.“

170 Ako on mohol prorokovať dobré, keď celé Slovo, Eliáš, ktorý bol pred ním, povedal Achabovi, „Psi budú lízať tvoju krv.“ No, ako mohol ten potvrdený prorok povedať niečo, čo nebola vôľa Božia? A ako to, „Psi budú žrať Jezábel' a hnoj bude na poliach, takže nebudú môcť povedať, 'Tu leží Jezábel.'“ S takou kliatbou na človeku, ako to môže niekto druhý požehnať?

171 Tak je to dnes, ako môže človek požehnať tieto veci, ktoré berú po celý čas ľudí ďalej od Boha. Je iba jedna vec, ktorá sa má urobiť, ak budeš musieť stáť sám, prekliat' tú vec v Mene Pánovom a zostať s tým, keď máš Absolút.

Povieš, „Dobre, brat Branham, ty robíš, že ľudia ťa nenávidia.“

172 Boh ma bude milovať, to je môj Absolút. Nemôžem odpočívať na ramene človeka, musím odpočívať na Slove, na tom, čo povedal Boh.

173 Ako Micheáš vedel, že mal pravdu? On očakával, mal videnie, oni mali tiež videnie, a to videnie neporovnali so Slovom a dnes je to to isté. Micheáš porovnal svoje videnie so Slovom, a potom videl, že on a to Slovo boli spolu. Dnes, ak je tvoje videnie v protiklade ku Slovu,

nechaj ho tak, pretože to je nesprávny absolút. Micheášov Absolút bol presne so Slovom, tak on sa mohol postaviť a povedať, on, čo povedal a veril tomu.

¹⁷⁴ Keď ho udreli po ústach a povedali, „Ktorou cestou odišiel Duch Boží?“

¹⁷⁵ On povedal, „Zistíš to, keď budeš sedieť vo vnútornej komnate.“ Správne.

¹⁷⁶ On povedal, „Keď sa vrátim v pokoji... Vložte tohto muža do vnútornej väznice, a keď sa ja vrátim v pokoji,“ povedal Achab, „tak si s týmto chlapíkom poradím.“

¹⁷⁷ Ó, a čo na to teraz Micheáš? Odseknú ti hlavu, keď sa on vráti. Micheáš tam stál tak pevne, ako Štefan, Amen. Tak ochotne, ako môj Pán kráčal na Kríž. S takou ľahkosťou, s akou išiel Daniel do jamy s levmi, alebo Sadrach, Mézach a Abednégo išli do ohnivej pece. Absolútne. On tam stál a povedal, „Ak sa ty vôbec vrátiš...“ Prečo? On mal Absolút. Ak sa ty vôbec vrátiš, Boh ku mne vôbec nehovoril. Potom mi odsekní hlavu.“ On mal Absolút. On vedel, že jeho kompas, ktorý ho viedol do tohoto videnia, bol presne v zhode so Severnou hviezdou. Tak veru, jeho kotva držala. Áno, to Slovo a jedine Ono.

Ak tvoj Absolút, ak máš Absolút vo svojom živote...

¹⁷⁸ Potom nastal čas, viete, kedy etiketa mala nejaký absolút, neviem si spomenúť na meno tej ženy, ale celý národ spoliehal na to, čo povedala tá žena, zabudol som jej meno. Písal som si sem poznámku, neviem si spomenúť na meno tej ženy, aké bolo, ale tu pred pár rokmi, oni mali túto ženu, čo ona povedala, ak ona povedala, že máte používať nožík, držať ho vo svojej ľavej ruke, to bolo to, to bol absolút. Ona bola odpoveďou na všetky tie veci. A ak ste chytili vidličku do ľavej ruky, tak ste sa absolútne mýlili. Ako sa volala? [Zhrom. Hovorí, „Emily Post“ - pozn.prekl.] Ó, to je to, iste. Áno, to je ona. No, mali ste absolút... Ona bola... Ona bola absolútom etikety. „Musí to byť takto!“ Ó, nachádzame to pri mnohých veciach, ale zisťujeme, že teraz je to preč. Jedzte tak, ako chcete. Tak veru, v poriadku. Ale to bol absolút etikety. „Musí to tak byť.“

¹⁷⁹ Bol čas, kedy bol Adolf Hitler absolútom Nemecka. Čokoľvek, čo on povedal, keď povedal, „Skočte!“, oni skočili. Keď povedal, „Zabite,“ tak zabíjali. Milióny Židov, on k tomu dal pokyn. Vidíte, čo sa stalo s takým absolútom? Vyzeralo to ako moc, ale bolo to v protiklade ku Slovu.

„Ako vieš, že je to v protiklade ku Slovu?“

180 Boh povedal, keď sa Balám snažil pozrieť dolu na Izrael a prekliat' ho, povedal, „Vidím ho ako jednorožca, aké spravdivé sú tvoje stány, ktokoľvek ťa prekláje, bude prekliaty, ktokoľvek ťa bude žehnať, bude požehnaný.“

181 Pozrite, ako to Hitler mal vidieť. Pozrite, ako to tí nemeckí kresťania mohli vidieť. Vidíte ten Absolút. Absolútne v protiklade ku Slovu. Viete, tak, ako to bolo, keď povedal, „Človek... Boh učinil človeka, ale človek učinil otrokov.“ Jeden sa snaží panovať nad tým druhým. My máme jedného panovníka, a to je Boh.

182 Ale Hitler bol absolútom Nemecka. Pozrite sa na to dnes. Vidíte, čo sa stalo? Bol to nesprávny absolút. Prečo? Bolo to v protiklade ku Slovu. A teraz vidíte, kde to všetko išlo: hanba.

183 A ak je tvoj absolút v nejakej organizácii, alebo v nejakej senzácii, alebo v niečom inom pomimo Osoby Ježiša Krista, tak prídeš do takej istej porcie hanby, dokonca horšej, rozumiete? Ak tvojím absolútom nie je Kristus, to je ten jediný oporný bod ľudského života a to je Kristus a Kristus je Slovo, nie tvoja cirkev, tvoje slovo. Slovo, rozumiete? „Na tomto Absolúte vybudujem svoju cirkev.“ Na Kristovi, Slove.

184 Bol taký čas, keď bol Musolíni absolútom Ríma, neviem, možno som to čítal v nejakom článku, alebo som to mohol čítať v nejakej knihe, alebo mi to niekto povedal, ale keď niekto robil rozhovor s Musolínim, on bol...

185 On chcel priniesť Rím do atletiky. A zvykla tam stáť taká veľká socha, jeho socha o atletike. To je v poriadku. Gréci mali takú myšlienku už pred rokmi. Rím sa to snažil vždy mať. Atletika je v poriadku, ale atletika... Ale pamätajte, to nezaujme miesto Krista. Nezáleží na tom, aký si silný, to s týmto nemá nič spoločné. On je všetka Moc. A vidíte, na čom sa on snažil vybudovať Rím. On sa snažil vybudovať Rím na veci absolútu, že on bol tým absolútom.

186 A oni hovoria, že jedného dňa, jeho šofér prišiel o minútu skôr a on ho zastrelil. Povedal, „Nepovedal som, buď tu jednu minútu pred deviatou.“ Povedal som, „Buď tu o deviatej.“ Ó, a zastrelil ho. Vidíte? „Nechcem, aby si tu bol o minútu skôr, chcem, aby si tu bol o deviatej.“ Vidíte? Pozrite, akým absolútom sa on snažil urobiť, ale vidíte, čo sa stalo?

187 Pamätajte, mnohí z vás tu, veteráni. Roy Slaughter, možno, a tí starší si pamätáte tam vtedy, keď som vám povedal o tom prorocte. Jedného dňa tu dolu v budove Odd Fellows, predtým, ako sme sem prišli, povedal som, „Musolíni príde k hanebnému koncu.“ Povedal som, „Jeho prvá invázia, on pôjde do Etiópie a Etiópia padne k jeho nohám, ale on príde ku svojmu koncu a nikto mu nepomôže, bude pochovaný v hanbe.“ Tu to máte.

188 Povedal som, „Povstali tri izmy: nacizmus, fašizmus a komunizmus.“ Povedal som, „Tie izmy sa budú točiť okolo tohoto jedného, a to bude komunizmus, pozorujte to, komunizmus spáli Rím.“ Rozumiete?

189 Sledujte to. Aha. To je nástroj v Božej ruke. Oni si myslia, že oni sú proti Bohu, oni rovno ku tomu pracujú po celý čas a nevedia o tom. On ich používa ako bábku, ako nejaký nástroj v Jeho ruke, tak, ako použil Nabuchodonozora a mnohých iných. Všimnite si teraz, pozrite teraz.

190 Bol taký čas, kedy bol faraón absolútom Egypta, ale pozrite sa, kde je teraz, vidíte, to všetko zlyháva.

191 Ó, to je nesprávny druh, tak oni vždy zlyhajú. To sú ľudmi vytvorené absolúty. Nemôžete vziať človekom vytvorený absolút. Je mi jedno, či je to prezident, či je to nejaký diktátor, či je to nejaký kráľ, či je to nejaká cirkev, či je to nejaká organizácia, či je to nejaké vyznanie, všetky tie veci idú zahynúť, tak, ako všetky absolúty takého druhu počas vekov.

192 Môžeme sa pozrieť späť, pozrite sa späť, pozrite sa na ľudí, ktorí dôverovali vládcom, pozrite sa na ľudí, ktorí dôverovali diktátorom, pozrite sa na ľudí, ktorí stavali svoje nádeje na takých druhoch absolútov a pozrite sa, kde sú dnes.

193 No, obzrime sa teraz a pozrime sa na ľudí, ktorí postavili svoje nádeje na Biblii, na Božom Slove a uchopili sa toho, ako Absolútu. Pozrite, kde sú oni teraz.

194 Pavol ich stručne vymenováva v Židom, 11. kapitole, čo oni robili, „Ako podmanili kráľovstvá, vykonal spravodlivosť, a tak ďalej, a putovali v ovčích kožiach a v kozích kožiach, ktorých svet nebol hoden.“ [Prázdne miesto na páske. - pozn.prekl.] A čakajú v Sláve na to veľkolepé vzkriesenie. Vidíte, v poriadku. Pretože oni, niektorí z nich neobdržali tieto zázraky a oni vydali svoje telá hľadiac vpred na vzkriesenie, aby dokonali vo svojich životoch a nestarali sa o svoj život.

Oni chceli ísť vpred a byť sami obetovaní, aby mohli obdržať vzkriesenie, a to je to, čo urobili.

No, absolúty, rozprávame teraz o Absolúte.

¹⁹⁵ Viete, náš najvyšší súd je absolútom. Je to absolút, je to ukončenie všetkých argumentov v tomto národe. To je pravda. Ich rozhodnutie je absolútne v našom najvyššom súde. V poriadku. Viem, že niekedy sa nám to nepáči, ale jednako je to absolút, tak veru. Čo ak by sme to nemali? Čo potom? Ale to je absolút. Istotne je, prečo? Náš národ je k tomu priviazaný. To, aké konečné rozhodnutie nakoniec urobí ten najvyšší súd, tak to je to, nie je nič ďalšie. Kam potom idete, potom? Potom nasledujete ich rozhodnutie, a to je všetko. Musíte, oni sú posledným slovom. Oni sú tým „amen“.

¹⁹⁶ Môžete to skúsiť v lokálnych mestských súdoch, môžete to skúsiť na Magistráte, potom ísť do Federálneho, do všetkých možných druhov súdov a do Federálnych súdov. Ale keď prichádzame k Najvyššiemu súdu, tak to je, to je pravda. Niekedy sa nám to nepáči. Povieme, „No, nepáči sa mi ich rozhodnutie,“ ale skús od toho raz odísť. To je absolút národa. A čo ak by sme to nemali? Áno.

¹⁹⁷ Musíme mať nejaký absolút. Každý musí mať nejaký absolút. Ty musíš mať. Ale to, čo sa vám snažím povedať, ako dávam toto pozadie a ukazujem vám, čím sú absolúty.

¹⁹⁸ No, najvyšší súd národa je absolútom toho národa. To je posledná vec v akejkolvek hádke, oni to ukončujú. To, čo povedia, tak to je.

¹⁹⁹ Existuje absolút pri loptovej hre. To je rozhodca. Ó, áno, niekedy sa nám tiež nepáči jeho rozhodnutie, ale je to jednako tak. Ten rozhodca, jeho rozhodnutie je posledným slovom, tak je to, nezáleží na tom, čo hovoria ostatní. Ak on povie, že je to gól, tak je to gól. To je pravda, istotne, nezáleží na tom, čo hovoria ostatní, to s tým nemá nič spoločné. Ale len na to pomyslime, ak vy... Ja nechodím na loptové hry, ale len som si to náhodou poznačil. Rozhodca, on je absolútom pri loptovej hre.

²⁰⁰ Nieкто z nich povie, „To bola čiara,“ iný povie, „Ty klamár,“ tento povie, „Takto to je, bolo to takto.“

²⁰¹ Rozhodca povie, „Je to gól!“ Pozrite, ako všetci zaujmú svoje miesta a sadnú si. Niektorých sa to dotkne a predstavujem si, že oni budú dolu vo svojom srdci na neho šomrať, a tak, ale jednako je to gól. Prečo? On je konečným slovom.

202 Útočník by povedal, „Vieš, že toto prešlo.“ Iný povie, „Vieš, že to...“

203 „Je to gól.“ Aha. Tým je to vybavené. Ostatní si ticho sadnú na svoje miesta.

204 Čo ak by pri tej loptovej hre nebol žiaden rozhodca. Ó, viete si predstaviť, aká by to bola hra? Jeden by povedal, „Bol to gól,“ iný by povedal toto, ďalší by povedal iné, iný by povedal, „Ty klamár.“ Bola by tam hádka a bitka.

205 Pri loptovej hre musíte mať nejaký absolút. A on tam ide, a je jedno, či sa ti on páči alebo nie. On je v každom prípade absolútom. On je absolútom, jeho slovo je konečné, nezáleží na tom, čo ty o tom hovoríš. Tak to je. No, ak by ho tam nemali, celá hra by išla rovno do chaosu. Je to pravda? [Zhrom. hovorí, „Pravda.“ - pozn.prekl.]

206 Čím by bol národ, ak by nemal Federálny súd? Ak by nebol Najvyšší súd v tomto národe, kam by to išlo, do čoho by to išlo? Národ by bol v chaose. Ak by tam nebol...

207 Ak by nebol pri loptovej hre rozhodca, to by sa vymklo z rúk, skôr, ako by si urobil prvý hod, už by sa niekto hádal. Niekto by tam stál a možno niekto by išiel rovno na svoje miesto. Ten hráč a ten ďalší by povedal, „Ó, nie, nie, nie, to tak nie je.“ To by dopadlo. Ako by bola hodená prvá lopta, hneď by sa o tom hádali. Jeden by povedal, „Bol to gól,“ iný by povedal, „Nebol“. Vidíte?

208 Musíte mať niekoho, kto o tej hre rozhoduje, a to je rozhodca, keď on povie, „Gól,“ je to gól, ak povie, „Čiara,“ je to čiara, čokoľvek on povie, tak to je. To je to, ak ho nemáte, nemali by ste žiadnu hru.

209 Dovoľte mi ukázať iný absolút, a to je červené svetlo. Červené svetlo, keď ono hovorí, „Stop“, to znamená stop. Ak cez to prejdeš, budeš za to platiť. Ale ak by toto tu mesto nemalo žiadne svetlá, žiadne semaforey, čo za mesto by to bolo? Rozumiete? Musí to mať nejaký absolút. Je mi jedno, čo povedal nejaký policajt, alebo niekto iný, kto tam stojí, čo povedal, to je druhoradá. Ak niekto môže dokázať, že si prešiel na zelenú, je mi jedno, čo povedal policajt, on sa mýli. Keď to svetlo hovorí, „Chod,“ to znamená chod, to je absolút, môžete to dokázať, to svetlo povedalo, „Chod,“ mohol tam niekde stáť nejaký policajt, alebo to mohol byť starosta mesta niekde tam, v tom nie je žiaden rozdiel, ak máš dôkaz, že to bolo, „Chod,“ tak ideš. A ak niekto do teba narazí, je to jeho chyba. Môžeš to dokázať. To je pravda. A môžeme dokázať, o čom hovoríme. Tak je to.

²¹⁰ No, čo ak by tam neexistovalo žiadne červené svetlo. Nieкто by išiel na prechod a to... Pozrite, čo by to bolo. Jeden povie, „Hej, uхни z cesty, ponáhľam sa, musím ísť do práce. Idem neskoro. Teraz idem ja.“ Iný by povedal, „To si len ty myslíš, pretože ja idem teraz prejsť, lebo ja som tu bol prvý.“ A môžem vidieť, ako si tam nejaká žena upraví vlasy a vyjde von. Čo ak by sme nemali žiadne červené svetlá. Či by to nebola poriadna zápcha?

²¹¹ To je to, čo sa deje s cirkvami. Vidíte? Je to pravda. To je ten dôvod, prečo máme takú denominačnú zápchu. Áno, to je presne tak. Nikto sa nikam nedostáva, oni tam stoja a hádajú sa.

²¹² Tu je Božie svetlo, keď ono hovorí, „Chod“, chod! Keď Ono hovorí, „Zastav, to je len potiaľto“, potom zastav. To je pravda. To je to, kde sme založení, na tomto, na Slove, nie na nejakej skupine ľudí, ktorí niečo povedali, alebo na nejakej inej skupine ľudí, ktorí niečo povedali. Ježiš povedal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“ Poďme, „Choďte do celého sveta, kážte Evanjelium každému stvoreniu.“

²¹³ Viete, vzdelanie, tak dobré, aké je, ale Ježiš to nikdy nevyžadoval, to je pravda. Cirkvi, tak dobré, aké len sú tie budovy, On to nikdy nevyžadoval. Nemocnice, tak dobré, aké sú. My máme cirkvi, staviame nemocnice, to je v poriadku, ceníme si to, ale On to nikdy nevyžadoval.

²¹⁴ On povedal cirkvi, „Kážte Evanjelium,“ a Evanjelium neprišlo iba v Slove, ale skrze moc a manifestáciu Slova. Pavol tak povedal. Potom choďte, manifestujte Evanjelium. Ó, ak to len tak bolo.

²¹⁵ Ó, my dnes žijeme v čase, keď máme najlepších lekárov, akých sme kedy mali, máme najlepšie lieky, aké sme kedy používali. Viete to, a my vzdávame hold tým ľuďom, modlíme sa za nich, ja sa modlím a dúfam, že vy tiež. Tí ľudia s ich porozumením... Oni majú dva zmysly, cez ktoré oni pracujú, to je videnie a cítenie a oni... A pociutie. A oni pracujú pomocou zvuku srdca, alebo cítenie nejakého nádoru, alebo niečo, alebo vidia, niečo, čo môžu vidieť, ako sa nejaká nemoc rozširuje, alebo niečo na tvári, niečo, čo pokrýva tvár alebo telo. Oni pracujú skrze tieto veci. Rozumiete? Pretože to je... A oni sa snažia brať lieky a práve toľko, koľko by to zabilo tú nemoc a nezabilo teba, a tak ďalej. Oni ne... To je ich práca, aby na tom pracovali. My si to ceníme, to je veľmi dobré, ale my máme tých najlepších lekárov, najlepšie lieky, najlepšie nemocnice a viac nemocí, akých sme kedy mali.

²¹⁶ Máme viac nevery, ako sme kedy mali. Tak veru, presne tak. Kazatelia sa zorganizovali a majú veľké denominácie a vpúšťajú dnu čokoľvek, a tak ďalej, a čokoľvek a robia z toho člena cirkvi. A idú do nejakého seminára a je to ako kurča z inkubátora a vyliahnu ich cez nejaký mlynček, ktorý ich takto privedie, a niekedy nevedia o Bohu viac, ako Hotentót o egyptskom rytierovi. Privedte ich takto a tu to máte. Vidíte?

²¹⁷ Ó, to, čo potrebujeme v našich cirkvách, je človek, ktorý má Absolút. To, čo potrebujeme v Metodistickej cirkvi, Baptistickej cirkvi, Letničnej cirkvi, Presbyteriánskej cirkvi, je Absolút. Muž Boží, ktorý bude stáť priviazaný ku Slovu, a ku Kristovi a privedie zhromaždenie do stavu, kde každý člen kráča v súlade s týmto Slovom, vidí to Slovo manifestované a nasleduje ich: „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria, do celého sveta.“

Ludia povedali, „To už je minulosťou.“

²¹⁸ Ježiš povedal, „Choďte do celého sveta, kážte Evanjelium každému stvoreniu.“ Ešte sme nedosiahli celý svet a je to veľmi ďaleko od toho, aby sme dosiahli každé stvorenie. Ako dlho? „Celý svet.“ Komu? „Každému stvoreniu.“ Čo sa stane? „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria, v Mojom Mene budú vyháňať diablov, budú hovoriť novými jazykmi, ak vezmú hadov, alebo budú piť niečo smrtonosné, neuškodí im, ak budú klásť ruky na chorých, uzdravia sa.“ To je ten Absolút, ktorý tam drží, Slovo, tá Severná hviezda, ten kompas, ktorý zostáva rovno s tým. To je to, čo potrebujeme.

²¹⁹ Ale my sme vyšli von a postavili sme inštitúcie, zorganizovali ľudí, nabrali členov a pohádali sa s Baptistami, pretože oni neveria tak, ako my, a s Metodistami, pretože oni neveria takto, a vyliahli sme veľký seminár, postavili väčšie cirkvi a luxusné sedenie, väčší organ, a tak ďalej. A lepšie oblečený zástup a máme starostu a kadekoho v cirkvi. A čo sme dostali? Kopu smrti priviazanú k denominačnému absolútu. Smrť, ó, nech je to ďaleko.

²²⁰ Ak zomriem vo svojich šlapajách, mojím Absolútom je Ježiš Kristus. To je to, čo verím, ak by aj každý odišiel. Nieкто povedal, doktor Davis mi povedal, „Billy, ak budeš kázať niečo takéto, budeš to kázať stĺpom v cirkvi.“

²²¹ Povedal som, „Tak potom budem kázať Božie Slovo stĺpom, pretože Boh je schopný z tých stĺpov vzbudiť deti Abrahámovi.“ To je pravda. Božie Slovo je pravda.

Povedal, „Myslíš si, že ti budú veriť?“

222 Povedal som, „Ja nie... To nie je moja vec, moja vec je zostať verný Slovu.“ To je pravda.

223 Povedal, „Myslíš si, že môžeš čeliť tomu vzdelanému svetu, takýmto spôsobom s teológiou Božského uzdravenia?“

224 Povedal som, „To nie je moje Božské uzdravenie, to je Jeho zaslúbenie, On je ten, ktorý dáva poverenie .“ Ó!

225 A pamätám si, keď tam On zostúpil v tom veľkom Svetle a stál som tam v tej rieke v roku 1933 v júni, keď On povedal, „Ako bol Ján Krstiteľ poslaný, aby predchádzal prvý príchod Krista, Ja ťa posielam s posolstvom do sveta, aby si predzvestoval druhý príchod Krista.“ A išlo to okolo sveta, a tie ohne prebudenia boli stavané takmer pätnásť rokov na každej hore. Božské uzdravenie naprieč národmi a tá Moc a prinavrátenie.

226 A teraz verím, že ona je pripravená udrieť to konečné vyvrcholenie, priniesť vieru, ktorá vytrhne cirkev do Slávy. A ona leží v tých posolstvách. Sme skutočne v čase konca, hovorili sme o tom a všetko, ale tie veci sa na nás teraz hýbu. Áno, tak veru. Tu to je, to je pravda.

227 Červené svetlo, ako som povedal, vybavuje tú vec. Červené svetlo na semafore ti hovorí, kto ide, nezáleží na tom, čo kto iný hovorí, je to to, čo hovorí to červené svetlo. Môžete mať skutočne dopravnú zápchu, ak sa nestaráte o tú červenú. Musí existovať Absolút. Tak veru.

228 Práve tak, ako pre cirkev musí existovať Absolút. Vy, ľudia v cirkvi, musíte mať svoj Absolút.

229 Ale dnes, každá cirkev má svoj vlastný absolút. Vidíte? Ale nesnažte sa to vziať takto, „My Baptisti veríme toto, my Metodisti veríme toto, my Presbyteriáni veríme toto, my Letniční veríme toto.“ To je v poriadku, ale prečo neberiete to ostatné? Aký je problém s tým zvyškom?

230 „My Baptisti veríme v ponorenie,“ to je dobré. Čo potom s krstom Duchom Svätým? Čo s hovorením v jazykoch? Čo s darmi uzdravenia? Čo s proroctvom? „Ó, nie, my to neveríme, to bolo pre iný vek.“ Ó, chlapče.

231 Vy, Letniční, poviete, „No, my veríme v hovorenie v jazykoch, ako dôkaz.“ Iste, hovorenie v jazykoch je v poriadku, ale to stále nie je dôkazom. Mnohí ľudia hovoria v jazykoch, to je pravda, ale to je len to, pokiaľ idú. Diabol dokáže napodobniť akýkoľvek dar, ktorý má, akýkoľvek dar, ktorý je v Biblii.

232 Pavol povedal, „Hoci by som hovoril jazykmi ľudí a anjelov, hoci by som vydal svoje telo, aby bolo spálené, upálené ako obeť, hoci by som predal všetok svoj majetok a nakrmil chudobných, a keby som aj mal vieru a hýbal by som vrchmi, keby som išiel do seminára a naučil sa všetko poznanie, ktoré sa dá naučiť, stále nie som ničím.“

233 Ide o Osobu Krista. Kristus, prijmite Ho, a nemôžete Ho prijať bez toho, že by ste prijali Jeho Slovo. Slovo musí prísť prv, potom vstupuje do toho Slova Život a manifestuje to Slovo.

234 Či Ježiš nepovedal, „Ak nečiním skutky Svojho Otca, potom Mi neverte.“ To bolo Božie Slovo manifestované. Boh bol v Kristovi mieriac, vyjadrujúc Samého Seba svetu, čím On bol. To bol ten Absolút. To bol tam ten Večný Absolút.

235 No, vy poviete, „Je to to večné, brat Branham?“ Bolo to. „Čo potom dnes?“

236 Ježiš povedal, „Ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, aj on bude činiť.“ To je ten istý Absolút. V poriadku.

237 Každý jeden má svoj vlastný absolút. Ó, je to presne tak, ako to bolo za dní Sudcov. „Každý človek činil, to čo bolo správne v jeho vlastných očiach.“ Vo dňoch Sudcov mal každý človek svoj vlastný absolút. Robil to, čo chcel, a tak isto je to teraz, „Každý človek robil to, čo je správne v jeho očiach.“ No, poznáte ten dôvod, prečo to tak robili za dní Sudcov? Toto vás môže trochu šokovať, ale ten dôvod, prečo to robili, v Sudcoch bolo, pretože v tých dňoch nemali žiadneho proroka, ku ktorému by prišlo Slovo Pánovo. Tak každý človek si mohol robiť, čo chcel vo svojich vlastných očiach.

238 A to je presne to, čo sa stalo dnes. Nemáme proroka v týchto dňoch z denominácie, ale Boh nám jedného zaslúbil. Rozumiete? A On ho zaslúbil v tých posledných dňoch, on má povstať a poslať Eliáša znovu späť na scénu, „A on obráti srdcia detí naspäť do viery otcov.“ Naspäť do originálnych Letníc. Viete, že On to povedal.

239 No, viem, že sa budete odvolávať na to, čo On povedal v Jánovi, alebo v Matúšovi v 11. kapitole, 6. verš myslím, že to je, keď On povedal, „Kto si myslíte, že je tento človek, tento Ján?“

240 On povedal, „Ak to môžete prijať, toto je ten, o ktorom bolo povedané, 'Hľa, posielam svojho posla pred Svojou tvárou.'“ To je Malachiáš 3, nie Malachiáš 4.

241 Ale pamätajte, ak by to bol Malachiáš 4, potom Slovo zlyhalo, pretože On povedal, „Práve v tomto čase celý svet bude spálený a

spravodliví budú kráčať po popole bezbožných.“ Nie, nemiešaj to, brat, nechaj to, nech to hovorí presne, čo to hovorí. To je pravda. On to zaslúbil v posledných dňoch, a to bude rovno v našom strede.

²⁴² Pamätajte, keď Sudcovia, každý človek robil to, čo chcel. Nebol žiaden človek, žiaden človek nedokázal spôsobiť, aby to Slovo žilo. Nebol tam žiaden prorok. Slovo Pánovo vždy prichádza k prorokovi. Správne. A on je vždy nenávidený. Jedine tá malá skupina ho miluje. Rozumiete. Ale mám na mysli, vždy to tak bolo.

²⁴³ Boh nemení svoj vzor (svoje postupovanie), nemôže, a pritom zostať Bohom. Ak Boh niekedy hovorí niečo, alebo robí niečo, On to musí urobiť i na druhý raz. Keď prichádza tá kríza, ak On nekoná ten druhýkrát tak isto, ako konal prvýkrát, tak potom konal ten prvýkrát zle. A kto obviní Boha z toho, že konal zle? Kým si ty, že môžeš položiť hriech na Boha? To je to, čo Ježiš povedal, „Ktorý z vás Ma môže obviňovať z hriechu?“

²⁴⁴ Čo je hriech? Nevera. „Ten, kto neverí, je už odsúdený.“

²⁴⁵ „Kto z vás Mi môže ukázať, že som nevyplnil všetko, čo má robiť Mesiáš?“ Vidíte? Nikto nič nepovedal. On to vyplnil. Mesiáš bol prorokom a On to dokázal, že Ním je. Oni nemali proroka stovky rokov od Malachiáša a tu On povstáva na scéne. On bol pre tých ľudí tajomným a pre cirkev bol kameňom potknutia.

²⁴⁶ Pretože On povedal, „Hľa, kladiem na Sione uhoľný kameň, vzácny kameň skúsený, ó, kameň potknutia.“ Áno. „Ale ktokoľvek verí v Neho, nebude zahanbený.“ To je pravda, tam On bol. A to presne vyplnilo Písmo. Ale tí, ktorí Mu uverili, mali Absolút.

²⁴⁷ Malá Marta, keď videla, ako Lazár vyšiel z hrobu, ona vedela, kým On je. Dokonca, pred tým, ako to On urobil, ona mala Absolút v tom, že vedela, „Verím, že Ty si Syn Boží, ktorý mal prísť na svet, a aj teraz, hoci je môj brat mŕtvy, len vypovedz Slovo a Boh to učíní.“ Amen. Ona si bola absolútne istá. To je pravda. Keď On... Povedala to, a ona to aj vo svojom srdci myslela.

On povedal, „Kde ste ho pochovali?“

Povedala, „Pod a vidz.“

²⁴⁸ Tam stál a mal videnie, pretože On povedal, „Ja nečiním nič, kým Mi Otec prv neukáže.“ Svätý Ján 5:19.

249 Poslali Ho preč, vlastne išiel preč z Lazárovho domu, potom po Neho poslali, aby prišiel a modlil sa. On vedel, že Lazár zomrie, a po nejakom čase On povedal, „Náš priateľ Lazár spí.“

Oni povedali, „Bude v poriadku.“

250 On povedal, „Je mŕtvy, a kvôli vám som rád, že som tam nebol.“ Oni by Ho boli požiadali, aby sa za neho modlil.

251 Potom sa On vracia a povedal, „Ale Ja idem a zobudím ho.“ Ó, (nie, „Ja pôjdem a uvidím, čo môžem urobiť.“) „Idem ho zobudiť.“ Prečo? „Otec Mi už presne ukázal, čo Mám robiť.“

252 Išiel dolu ku hrobu, stál tam Muž, stál tam Boh v tele, ktorý mohol povedať tomu kameňu, „Rozpusti sa,“ a on by sa rozpustil. A On povedal tým ženám, tým biednym ženám, tým mladým ženám, a povedal, „Odvalte ten kameň.“

253 Ty máš tiež niečo do činenia, vidíš, a oni odvalili ten kameň a im bolo z toho zle, on už páchol.

254 A On tam stál. Ó, môžem Ho vidieť, ako sa narovnáva, tú svoju malú postavu, pretože Biblia hovorí, „Nebolo v Ňom žiadnej krásy, po ktorej by sme Ho boli žiadostiví.“ Na Ňom nebolo nič také vábne na pohľad. Rozumiete?

255 Práve tak, ako Dávid, on bol vybraným kráľom, keď bol ešte malým rumenným chlapcom. Rozumiete?

256 „Všetci, tí veľkí, tie veľké osobnosti.“ Povedal, „Či nebude vyzerat' veľmi dobre koruna na jeho hlave? Vezmi tohoto staršieho syna,“ povedal Jesse.

257 Samuel povedal, „Boh ho odmietol.“ Priviedol všetkých svojich synov pre neho. Povedal, „Nemáš ešte jedného?“

258 „Áno, máme ešte jedného, ale on by nevyzeral ako kráľ, no on je ešte malíčky s takými malými úzkymi ramenami a taký rumenný chlapec.“

„Chod', pošli po neho.“

259 A akonáhle prišiel, keď predstúpil pred toho proroka, Duch na neho zostúpil. Pribehol s tým olejom, vylial to na jeho hlavu a povedal, „Toto je váš kráľ!“ To je to, tak veru.

260 Stál tam Ježiš s ovisnutými ramenami možno, šediveli mu vlasy, pričom On mal niečo okolo tridsať rokov, Biblia hovorí, „Mohol vyzerat'

na štyridsať.“ Židia povedali, „Ty si človek, ktorý nemá ani päťdesiat rokov, a hovoríš, že si videl Abraháma?“

On povedal, „Pred tým, ako bol Abrahám, 'Ja Som.'“ Ó, svätý Ján 6.

261 Potom zisťujeme, že On tu stál pri hrobe. Vedel, že to videnie musí prísť, vedel, že to musí byť. „Odvalte ten kameň.“ On je...

262 On už páchol, bol zabalený v tých látkach alebo šatách do hrobu a bol mŕtvy štyri dni. Jeho nos už po takom čase odpadol.

263 A tam On stál a narovnal svoje malé telo, „Ja Som vzkriesenie a život.“ Hm. „Ten, kto verí vo Mňa, hoci by zomrel, jednako bude žiť.“ Ukážte mi človeka, ktorý môže učiniť takéto vyhlásenie. „Ktokoľvek, kto žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie. Veríš tomu?“

264 Ona povedala, „Áno, Pane.“ Hoci ju On zdanlivo sklamal, keď Ho ona zavolala a On nešiel. Ona zavolala znovu a On nešiel, ale tu ona hovorí, „Ja viem, že Ty si Kristus, ktorý mal prísť na svet.“

265 On povedal, „Lazar, vyjdi von!“ A ten muž bol mŕtvy už štyri dni. Prečo? Čo? Kristus mal Absolút. On videl videnie, nemohlo to zlyhať. Je to pravda. Nemohlo to zlyhať, On si bol absolútne istý.

266 A Marta si bola absolútne istá. Ak Ho ona mohla doviest' do toho, aby rozpoznal, že ona verila to, kým On je, tak ona potom dostala to, o čo prosila. To je pravda. Tam oni boli. Ten Absolút bol priviazaný so Slovom, a to bolo to.

267 Každý človek robí dnes to, čo sa mu zdá dobré v jeho vlastných očiach, pretože nie je žiadneho proroka. Pozrite na dni sudcov.

268 Pozrite sa na tie dni, kedy... verím, že to bol Eliáš, alebo Elizeus, jeden z nich. Áno, to mŕtve dieťa. Tá Sunamitská žena, ona urobila...

269 Eliáš bol Božím mužom toho dňa, nie len nejakým dobrým inteligentným učiteľom. No, on bol taký starý chlapík, ktorý tade kráčal. Či by ste... Ak by prišiel dnes ku vašim dverám, pravdepodobne by ste ho odohnali preč. Celý národ ho nenávidel. Jezábel' a všetci ostatní z nich ho nenávideli.

270 Pretože ona sa posadila do Bieleho domu a spôsobilá, že všetky ženy robili tak, ako ona, a všetky sa podľa nej vzorovali. A Achab bol otáčaný, jeho hlava bola otáčaná skrze jej moc. Dnes to nie je veľmi ďaleko od toho. Je to takmer to isté a tu to máte. A oni boli veľmi populárni. A, ó, oni boli všetci takí zaviati.

271 Ale tá malá Sunamitka, nie tá Sunamitská žena, ale tá malá... Áno, myslím, že to bola Sunamitka, keď prišla a videla tú moc, ktorá bola v Eliášovi, ona povedala, „Vidím, že ty si svätý muž.“ A keď to dieťa ležalo mŕtve, ona povedala, „Osedlajte mi mulicu a nezastavujte sa.“ Prišla tam hore. Ona vedela, a to sa mi páči, ten spôsob, ako ona prišla. Prišla ku svojmu Absolútu, ku svojmu sťažňu, ku ktorému bola priviazaná.

272 Eliáš povedal, „Sunamitka tu ide, je zarmútená, ale ja neviem, v čom je problém.“ Vidíte? Boh neukazuje svojim sluhom všetko. Iba to, čo chce, aby vedeli. Tak on povedal, „Jej srdce je zarmútené, ale ja o tom neviem.“ Povedal, „Bež a zisti to, Geházi, a zisti, čo je zlé.“

273 On povedal, „Je všetko v poriadku s tebou, je všetko v poriadku s tvojím manželom, je všetko v poriadku s tvojím synom?“

274 Pozrite sa na ňu, ó, toto je to. Ona povedala, „Všetko je v poriadku.“ Prečo? Ona prišla ku svojmu Absolútu. „Všetko je v poriadku.“

275 A ona si kľakla, padla najprv na svoje kolená a Geházi ju zodvihol. „To nie je správne,“ pred jeho pánom, zodvihol ju a ona mu začala o tom rozprávať.

276 No, on teraz nemal žiaden absolút. Vedel, že mal moc skrze videnie, aby jej dal dieťa. Ale čo teraz urobil? Vzal svoju palicu a išiel do tej izby, zatvoril všetky dvere a každého vyhnal von a išiel a chodil hore dolu po izbe. On mal Absolút, ak by sa s Ním len mohol skontaktovať. Tam a naspäť hore dolu po izbe. Ó, a potom cítil priamo, že niečo ho zasiahlo. Ľahol si na to dieťa, znovu vstal a išiel preč. To dieťa sa trošku pohlo, trochu sa zohrialo. Zodvihol sa tam a späť, nemal dobrý kontakt s tým Absolútom. „Čo to bolo, Pane, čo hovoríš, že mám urobiť?“

277 Bezpochyby sa obrátil a videl videnie a videl toho malého chlapca, ako beží, hrá sa, skáče na lane, alebo niečo také a hrá sa. Hodil sa na to dieťa, položil svoj nos na jeho nos, svoje pery na jeho pery a Moc Božia zodvihla to dieťa do života.

278 Čo to bolo? Absolútom tej ženy bol ten prorok. Prorokov Absolút bol Boh a spolu so Slovom, „Ja som vzkriesenie a život.“ Vidím moc Božiu, Stvoriteľ môže urobiť všetko. Ona znovu pozdvihla to dieťa, iste.

279 To je dôvod, prečo každý človek činil to, čo bol jeho vlastný spôsob, pretože nemali žiadneho proroka, ku ktorému by prišlo Slovo Pánovo. Slovo a proroci v tom dni chýbali.

280 Ó, videl som toto pri mojom obrátení, o tom dni, v ktorom žijeme. Som tak rád, že Boh sa ma uchopil, predtým, ako by ma uchopila cirkev. Pravdepodobne by som bol neveriaci. Tak veru. Ja... Všetko toto zamiešanie a zmätok a každý, „No, pod' sem a pripoj sa ku nám, ak nie, no môžeš si zobrať svoj list a ísť a pripojiť sa k tým druhým.“ Ó, „Prinesieš svoj list do nášho obecenstva?“

281 Verím, že existuje jeden list, a to je ten, kedy Kristus píše tvoje meno do Baránkovej Knihy Života, to je ten jediný, na ktorom to je.

282 Keď som videl všetky denominácie, naše pozadie je Írske, čo bolo predtým katolícke a uvidel som, že to bolo porušené a prehnité, a išiel som do určitej denominačnej cirkvi tu v meste a oni povedali, „Ó, my sme cesta, pravda a svetlo, my to všetko máme.“ Išiel som do ďalšej v New Albany, „Ó, tamtí ľudia ani nevedia, o čom hovoria.“ Katolíci povedali, „Všetci sa mýlite.“

Pomyslel som si, „Ó.“

283 Hral som sa s jedným Luteránskym chlapcom a pomyslel som si... On bol malý nemecký Luterán. Išiel som tam a povedal som, „Kam chodíš do cirkvi?“

„Chodím do tamtej cirkvi.“

284 Išiel som tam a zistil som, že oni hovoria, že oni sú tou cestou. Išiel som dolu k bratovi Dale v baptistickej cirkvi Emmanuel, alebo prvá Baptistická cirkev, oni povedali, „Toto je tá cesta.“ Išiel som do Írskej cirkvi, oni povedali, „No, toto je tá cesta.“

285 „Ó, som tak zmätený, neviem, čo mám robiť, ale chcem sa dať do poriadku.“ Nevedel som, čo robiť, a nevedel som, ako činiť pokánie.

286 Napísal som list, pomyslel som si, „Videl som Ho v lesoch.“ Napísal som Mu list, povedal som, „Milý Pane, ja viem, že prechádzaš touto cestou tu, pretože ja tu poľujem na veвериčky a ja viem, že Ty tu prechádzaš okolo. Viem, že Si tu, chcem Ťa. Chcem Ti niečo povedať.“

287 Pomyslel som si, „No počkaj chvíľu, nikdy som nikoho nevidel. Nevidel. Chcem ku tomu hovoriť, chcem hovoriť s Ním, chcem hovoriť s Ním.“ Pomyslel som si, „No, dobre, ale neviem, ako to urobiť.“

288 Išiel som do kôlne a kľakol som si. Bolo tam mokro, stálo tam malé staré auto, taký vrak. Povedal som, „Myslím, že som videl taký obrázok, myslím, že si dávali takto ruky.“ A tak som si kľakol a povedal som, „No, čo teraz poviem?“ Povedal som, „No, nejakto sa toto robí, ale

ja neviem ako, viem, že existuje spôsob, ako k niečomu pristúpiť, a ja neviem...“ Povedal som, „Dám si ruky takto.“

289 Povedal som, „Milý Pane, prial by som si, keby si prišiel a hovoril so mnou, len na chvíľočku, chcem ti povedať, aký som zlý.“ Takto som držal svoje ruky, počúval som.

290 Ľudia hovorili, „Boh ku mne hovoril,“ a ja som vedel, že On hovorí, pretože ja som to počul, keď som bol ešte dieťa, a povedal mi, „Nepi,“ a tak ďalej. A tie veci.

291 Neodpovedal mi. Povedal som, „Možno si mám dať ruky takto.“

292 Tak som povedal, „Drahý Pane, neviem, ako presne toto robiť, ale spolieham, že Ty budeš... Či mi pomôžeš?“

293 A každý kazateľ mi hovoril, aby som sa pripojil ku nim a postavil sa a povedal, že som prijal Ježiša Krista a oni, „Tí, ktorí veria v Ježiša, že je Synom Božím.“ Ale diabli veria to isté.

Tak som si pomyslel, „Musím mať niečo viac, ako to.“ Nie.

Takto som sedel.

294 Čítal som o tom, ako Peter a Ján prešli cez bránu, ktorá sa volala Krásna a bol tam jeden chromý muž, chromý od lona svojej matky a on povedal, „Striebra a zlata nemám, ale to, čo mám...“ Ó, vedel som, že to nemám.

295 Tak som sa snažil zistiť, ako to urobiť, a nevedel som, ako sa modliť, dal som si nejako svoje ruky, potom som si ich dal inak.

296 A samozrejme, vtedy Satan prišiel na scénu a povedal, „Vidíš, čakal si príliš dlho, máš už dvadsať rokov, už ti nepomôže teraz sa snažiť, tak veru.“

297 Potom som bol celý zničený a začal som plakať, a potom, keď som bol už skutočne na dne, povedal som, „Budem hovoriť, ak Ty nebudeš hovoriť ku mne, tak ja budem jednako hovoriť ku Tebe.“ Tak som povedal, „Som na nič a hanbím sa za seba, Pane Bože, ja viem, že Ty ma budeš počuť, Ty ma budeš počuť a ja sa hanbím za seba, hanbím sa, že som Ťa zanedbal.“

298 Asi v tom čase som sa pozrel hore a prešiel cezo mňa taký zvláštny pocit. Tu prišlo svetlo, prehnalo sa to miestnosťou a vytvorilo kríž, asi takto. A hlas, ktorý som nikdy v živote nepočul, hovoril, pozrel som sa na to, bol som stuhnutý, celkom som od strachu onemel,

nevedel som sa hýbať. Stál som a díval som sa na to, a potom to odišlo.

²⁹⁹ Povedal som, „Pane, ja Tvojmu jazyku nerozumiem.“ Povedal som, „Ak nevieš hovoriť mojím jazykom a ja nerozumiem Tvojmu, a ak si mi odpustil... Ja viem, že mám byť zmierený v tom Kríži tam, tam niekde, že moje hriechy majú tam niekde ležať. A ak mi odpustiš, tak len sa vráť a hovor vo svojom jazyku a skrze to budem rozumieť, že dokážeš hovoriť mojím jazykom.“ Povedal som, „Dovoľ, nech sa to znovu vráti.“

³⁰⁰ A tam to bolo znovu. Ó, tam som dostal Absolút. Amen. Tak veru. Cítil som, akoby náklad o štyridsiatich tonách bol zodvihnutý z mojich ramien, prešiel som po tej podlahe, že som sa sotva dotýkal tej dlážky.

Matka povedala, „Billy, si nervózny,“ povedal som, „Nie, mami, ja neviem, čo sa stalo.“

³⁰¹ Bola tam železnica, koľaje, a ja som po nich bežal, a vyskakoval som do výšky tak vysoko, ako som vedel, nevedel som, ako dať voľný priechod mojím pocitom. Len, ak by som bol vedel, ako kričať, ja som kričal, ale svojím vlastným spôsobom, viete.

³⁰² Čo to bolo? Zakotvil som svoju dušu v prístave odpočínutia. Tým to bolo vybavené, to bol môj Absolút. Tam som našiel niečo, nie niečo mýtické, nejakú myšlienku, ideu, hovoril som s tým Mužom, hovoril som s tým Mužom, ktorý mi povedal, „Nikdy nepi, ale ani nefajči, ani nerob nič, čo by poškvnilo,“ poškvniť sa so ženami, a tak ďalej. Keď som bol potom starší, mala byť pre mňa pripravená práca, ja som sa s Ním skontaktoval, nie s cirkvou, ja som sa skontaktoval s Ním, s Ním, tak veru, On Ním bol.

³⁰³ Ako raz jedna osoba tu dolu v Kiwanis, alebo... Hovoril, nie... Hneď po prvej svetovej vojne, brat Funk, ktorý stál tam a bol vojakom, povedal, že bol... Znie to trochu žartovne, toto nie je miesto na vtipy, ale tu je to, čo on povedal, on je tu v New Albany.

³⁰⁴ A povedal, „Kapitán nás vyviedol von a povedal, 'Celá krajina je preplnená Japoncami, zajtra, chlapci, ideme do toho. Musíme ich zajať.' Povedal, 'Pamätajte, chlapci, mnohí z nás tu stoja dnes, ktorí tu nebudú stáť zajtra, niektorí tu zajtra nebudú. Ideme do toho ráno za slnečného svetla.' Povedal, 'Teraz každý jeden z vás, obráťte sa k svojmu vlastnému náboženstvu.' Tento chlapík povedal, 'Ale ja nemám žiadne náboženstvo,' a povedal, 'Povedal som...“

305 Povedal, „Stál som tam a všetci z nich...“ Povedal, „Tu prichádza kaplán, príde touto cestou a Protestant touto cestou a Žid touto cestou a Katolíik išiel touto cestou so svojím kaplánom.“ Povedal, „Ja som tam stál.“

306 A povedal, „Ten veliteľ mi povedal, povedal, 'Chlapče, radšej by si sa mal teraz chopiť svojho náboženstva.'“

On povedal, „Nemám žiadne.“

307 On povedal, „Radšej si nejaké zožeň, radšej si nejaké zožeň, pretože, som si istý, že za chvíľu ho budeš potrebovať.“

308 A povedal, „Asi v tom čase videl skupinku ľudí ísť, a to boli katolíci, povedal, že k nim prišiel a povedal tomuto kňazovi, 'Môžete mi dať nejaké náboženstvo?'“

A on povedal, „Pod.“

309 Povedal, „A tak išiel a urobil zo mňa katolíka.“ A tam v New Albany, bol tam John Howard, bola to skupinka skutočne verných katolíkov, ktorí sú tam, viete, keď tento chlapík toto hovoril.

310 A on povedal, „Na ďalší deň v tom boji...“ on o tom hovoril, aké to bolo, a povedal, že on bol veľký, vysoký, viete, a povedal, „A oni zápasili rukami a bodali sa nožmi a kričali a rezali sa a bodali.“ Povedal, „Ich šnúry sa im zamotali a oni ich dostali do miesta, tí Japonci, presne, kam chceli, a oni do toho takto vošli a tie veľké samopaly, takto na nich zhora mierili z každej strany a oni bojovali tvárou v tvár.“

311 Povedal, „Ihneď som sa zastavil, takto.“ A povedal, „Všade bol zmätok a výkriky a nedokázali ste počuť samého seba,“ povedal, „Bola tam krv,“ povedal, „Pozrel som sa, a to bola moja krv,“ povedal, „Pozrel som sa sem a mal som v boku diery.“ On povedal, „To bola moja krv.“ A povedal, „Ja, viete, ja, ja, ja... A skutočný...“

A bol tam jeden katolícky priateľ a nehovorím toto teraz zo žartu.

Ale ten skutočný verný katolíik povedal, „Povedal si, zdravas Mária?“

312 On povedal, „Nie.“ Povedal, „To bola moja krv, ja nechcem žiadne sekretárky.“ Povedal, „Chcem hovoriť ku tomu Hlavnému Človeku, tak veru, pretože tu bola moja krv.“

313 Myslím si, že to je presne tak, ako to je. Tak veru. Tak to chodí. Musíme mať Oporný stĺp, Absolút.

„Nemám čas na Jeho sekretárku.“ Povedal, „Chcem hovoriť ku Nemu.“

³¹⁴ A to je to, brat, keď človek prichádza ku Kristovi, vy nechcete vziať len nejaké slovo kazateľa, nejaké slovo sekretárky, niečo, niečo podobné. Vy, Protestanti, neberte to, toto, alebo tamto. Choďte ku tomu Absolútu, až kým tam nie ste zakotvení, skrze nové narodenie, súc znovuzrodení a naplnení Svätým Duchom, a kde vidíte, že Biblia je manifestovaná v pokore a láske, skrze tvoj život. Ó, potom je tam tvoj Absolút. Tak veru.

³¹⁵ Čítal som v Slove, kde On je Slovom, kde nemecká cirkev povie, že je to takto, a Metodisti a Baptisti a Katolíci, ale ja som čítal v Slove, že On povedal, „Na tejto skale zbudujem svoju cirkev a brány pekla ju nebudú môcť premôcť.“

Počúvajte teraz, ako zakončujeme. No, protestant hovorí.

³¹⁶ No, Katolík hovorí, „On to postavil na Petrovi, 'Ty si Peter a na tejto skale...'“ Nie, to nikdy neurobil, a ak to tak bolo, on ihneď po tom odpadol, oni to postavili na človeku.

³¹⁷ Čo on urobil? Ten Protestant povedal, „On to postavil na samom sebe.“ Nie, neurobil to. On to nepostavil na samom sebe.

³¹⁸ Čo on urobil? „Čo hovoria ľudia, že kto som Ja, Syn človeka.“

„A niektorí povedali, že Ty si Eliáš a Mojžiš.“

On povedal, „Ale čo vy hovoríte?“

Peter povedal, „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“

³¹⁹ Sledujte teraz tie slová, „Požehnaný si, Šimon, syn Jonášov, krv a telo ti toto nezjavili, nenaučil si sa to od nejakého kňaza, nenaučil si sa to skrze nejaký seminár, ale Môj Otec, ktorý je v nebesiach, ti to zjavil, a na tejto Skale,“ duchovné zjavenie Slova, „postavím Svoju cirkev a brány pekla ju nebudú môcť premôcť.“

Pomyslel som si, „Pane, to je To.“

³²⁰ Čítal som tu v knihe Zjavenia v 21. kap... 22. kapitole, kde On povedal, „Ktokoľvek...“ Toto je kompletná vec, „Ktokoľvek do toho niečo vloží, ktokoľvek z toho niečo zoberie preč, zaprie, že je to tak, alebo ktokoľvek sa bude snažiť to trochu vylepšiť, vyleštiť to na ten deň, ktokoľvek k tomu pridá, alebo z toho vezme preč, to isté mu bude vzaté, jeho časť z Knihy Života.“

321 Povedal som, „Potom to je všetko, čo potrebujem, Pane, to je veriť tomuto.“ A v tomto, cez tú druhú stranu prišiel Kristus. Je to dokonalé po celú cestu, každé Slovo, ktoré On povedal. Vezmite túto Knihu do jednej ruky, históriu do druhej, a to sa rovno potvrdí, že je to dokonalé. A povedal som, „Potom, Pane, príjmi ma.“ A keď som to urobil, prijal som Krista, Ducha Svätého do svojho srdca, môj Absolút, to som nebol ja.

322 Bol som raz chorý, keď moja... Stratil som svoju manželku, stratil som svoje dieťa, ó, stratil som svojho otca a stratil som svojho brata a stratil som svoju švagrinú a Billy tam ležal a zomieral a ja som bol takmer hotový. Išiel som hore po tej ceste plačúc, ako som išiel k jej hrobu, k jej a toho dieťatka, a to dieťa bolo na jej rukách, išiel som ku hrobu, a ako som išiel hore, pán Isler tu zvykol prichádzať a hrať, viete, štátny senátor Indiany išiel oproti po ceste, zastavil ma, pribehol ku mne a objal ma, to bolo po potope v tridsiatom siedmom. Povedal, „Kam ideš, Billy, tam hore?“

A povedal som, „Áno.“

Povedal, „Čo tam budeš robiť?“

323 Povedal som, „Počúvam tam jednu starú holubicu.“ Povedal som, „Sadnem si tam pri hrobe toho dieťatka a manželky a prichádza tam jedna holubica a hovorí ku mne.“

„Ó.“ Povedal, „Billy.“

324 Povedal som, „Áno, a počujem šepot listov, keď sa hrajú, oni pre mňa hrajú hudbu, pán Isler.“

Povedal, „Aký druh hudby to hrá?“ Povedal.

*Je tam zem za tou riekou
a nazývajú to, to Sladké navždy,
a my dosiahneme ten breh
jedine skrze hodnotu viery.
Jeden po druhom
dosiahneme ten breh,
aby sme tam prebývali s nesmrteľnými,
keď jedného dňa zazvonia tie zlaté zvony,
pre teba a mňa.*

325 Povedal, „Billy, chcem sa ťa teraz niečo opýtať.“ Povedal, „Čo pre teba teraz znamená Kristus, čo pre teba Kristus znamená teraz?“

326 Povedal som, „On je môj život, moje všetko, On je všetko, čo mám, pán Isler. On je moje ultimátum, On je všetko, čoho sa môžem uchopiť.“ Prečo? Niečo sa už predtým stalo, „Na tejto Skale.“

327 Povedal, „Videl som ťa stáť tam na rohu a kázať, až si vyzeral, že padneš mŕtvy, videl som ťa, všetky tie nočné hodiny, ako si išiel hore dolu po uliciach, keď ťa volali ku chorým, a potom, ako On vzal tvoju ženu a tvoje dieťa, ty Mu stále slúžiš?“

328 Povedal som, „Aj keby ma zabil, stále Mu budem dôverovať.“ Prečo? Moja kotva drží tam za oponou. Mám Absolút. Priviazal som sa ku Jeho Slovu a Jeho Slovo drží, On je mojím Absolútom. Zistil som, že všetky tieto ostatné veci môžu zlyhať, ale Kristus nemôže nikdy zlyhať.

329 Katolícka cirkev má pápeža za absolút. Protestanti majú svojich biskupov a svoje vyznania a svojich generálnych dozorcov.

330 Ale páči sa mi Pavol. Máte ceruzky, zapíšte si niečo. Pavol povedal v Skutkoch, v 20. kapitole a 24. verši, „Žiadna z týchto vecí ma nepohla.“ Ó, môžete mať vyznania, môžete mať, čokoľvek chcete, ale tie veci mnou nehýbu.

Zakotvil som svoju dušu v prístave pokoja, aby som sa plavil divokými moriami (a neviete, kde ste, či tadeto, alebo tadeto), už nikdy viac.

Búrka sa môže prehnať divokou búrlivou hlbinou.

Všetci sa môžu odvrátiť.

Ale v Ježišovi som v bezpečí naveky.

331 Áno, žiadna z týchto vecí mnou nehýbe, lebo ja som priviazaný ku kotve. „Ó, odkedy som Ho stretol.“ Pavol povedal, „Na tej ceste som bol priviazaný ku kotve, On ma obrátil, On ma obrátil na ten správny smer.“ Pamätajte, Pavol tiež patril ku organizácii, k najväčšej, ktorá bola v krajine, ale on sa priviazal k Absolútu.

332 Počúvajte, chcem vám niečo povedať, On mal účel v tom, že ma spasil, On mal účel v tom, že spasil vás, a ja som rozhodnutý skrze Jeho vôľu to činiť. Nie pridať ku tomu, alebo od toho vziať. Zjavenie 22:19, ak si to chcete zapísať. V poriadku, „Ktokoľvek vezme...“ Som rozhodnutý. Chystám sa opustiť cirkev a vy to viete, a tak som rozhodnutý len zostať s týmto Evanjeliom tak dlho, ako žijem, skrze pomoc Božiu. Pamätajte, tu je Milosť, boli tam milióny zomierajúcich v

hriechu, keď ma On spasil. Kým som bol, že ma spasil? On mal účel v tom, že ma spasil, a ja som rozhodnutý ten účel vyplniť. Je mi jedno, môže to byť možno môj koniec, možno už zakrátko, ale čokoľvek to je, stále som zakotvený. Nikdy sa to nezmenilo.

333 Pán Isler mi jedného dňa, ako išiel tou cestou, povedal, „Billy, vo všetkých týchto problémoch, ty si stále zachoval svoje náboženstvo?“

334 Povedal som, „Nie veru, ono zachovalo mňa.“ Áno, áno, moja kotva držala. To je pravda, ja som ju nikdy nedržal. Ona držala mňa. Ja ju nedokážem držať, neexistuje pre mňa spôsob, ako by som to dokázal, ale to drží mňa. Tak veru.

335 On mal účel v tom, že ma spasil. Boli milióny v hriechu, keď som ja prišiel ku Nemu a On ma spasil. On mal účel v tom, že to urobil.

336 Kristova smrť bola Absolútom, až na jej strach. Kristova smrť tú otázku vyriešila, keď Ho bodla tá včela smrti a zakotvila tam svoje žihadlo. Viete, hmyz, včela, ktorá má žihadlo, ak ona niekedy do toho zakotví svoje žihadlo dostatočne hlboko, keď to vytiahne, tak to z nej to žihadlo vytiahne. Smrť mala vždy žihadlo, smrť mala vždy žihadlo.

337 A keď jedného dňa, keď išiel na Golgotu a keď tie údery na skaly, keď tá krv špliechala na tie skaly, keď to padlo na zem, na tú pôdu na Golgote, keď išiel hore na Golgotu, na zadnej strane toho kríža boli krvavé stopy toho malého, krehkého tela, ktoré tam išlo a stúpalo hore a oni Ho bičovali a udierali, ako išiel hore na kopec, ale On mal Absolút. On vedel, kde stojí, pretože Slovo Božie povedalo skrze Dávida, „Nezanechám, aby môj Svätý videl porušenie, ani nezanechám Jeho dušu v pekle.“

338 On vedel, že porušenie nastáva po sedemdesiatich dvoch hodinách. On povedal, „Zničte tento chrám a Ja ho znovu vo troch dňoch postavím.“ On mal Absolút.

339 Tam On ide, hore na vrch, a davy posmievačov, a niesol oplŕvanie tými opitými vojakmi, ktorí Mu dali cez tvár handru a udierali Ho do hlavy a hovorili, „Ty si prorok? Povedz nám, kto Ťa uderil?“ Tam bol, ako išiel hore na vrch v hanbe a nemilosti. Byť... Jeho odev bol z Neho strhnutý, bol pohrdnutý v hanbe, visiaci na kríži pred ľuďmi, nahý, zomierajúci v Rímskej hanbe, pod vládnym schválením, vládnym trestom, Človek, ktorý neurobil nič.

340 Raz, jeden malý príbeh hovoril, keď Mária Magdaléna vybehla a povedala. „Čo urobil?! Uzdravoval vašich chorých, kriesil mŕtvych a priniesol vyslobodenie tým, ktorí boli zajatí. Čo urobil?!“

341 A nejaký kňaz ju udrel po tvári, až jej vystrekla krv, a povedal, „Či budete počúvať ju, alebo vášho najvyššieho kňaza?“ Ó, ten denominačný svet, to je kľatba toho všetkého. To je to.

342 Tam, áno, tam Ho vzali, ako išiel hore na vrch a ťahal ten kríž.

343 Diabol v to vždy pochyboval, že On je tým, kým je. Povedal, „Ak si Ty Syn Boží, obráť tieto kamene na chlieb. Tvrdíš, že dokážeš robiť zázraky, ak si Synom Božím, rozkáž týmto kameňom, aby boli premenené na chlieb.“

344 Ten istý starý diabol žije dnes, to je pravda. „Ak si Božský uzdravovateľ, tu je starý Ján ten a ten, sedí tu v rohu, viem, že je chromý, uzdrav ho.“ Či neviete, že to je ten istý starý diabol?

Ježiš povedal, „Ja činím len...“

345 Pozrite, On išiel cez rybník Bethesda, kde ležalo na tisíce chromých, slepých, porazených a uschnutých a On prišiel k človeku, ktorý mohol chodiť. A on si mohol poradiť, možno mal problémy s prostatou, čokoľvek to bolo, bolo tam niečo pribrzdené, mal tridsaťosem rokov, povedal, „Keď prídem k tomu rybníku, niekto ma vždy predbehne.“ On vedel chodiť.

346 Zanechal tam všetkých tých ležiacich a išiel práve k tomu jednému a uzdravil ho. Prečo? On vedel, že on bol v tom stave. Potom mu povedali, pýtali sa ho, kde Ho našiel, Svätý Ján 5, On povedal, „Ameň, Ameň vám hovorím, že Syn nemôže činiť nič Sám zo seba, ale to, čo vidí činiť svojho Otca.“ Tam je Jeho Absolút, to je stále Absolútom.

347 Stál som tam jedného dňa vo Fínsku a ležal tam ten malý chlapec a ja som tam podišiel a on tam ležal mŕtvy, bol mŕtvy už asi pol hodinu, čítali ste to v knihe, začal som odchádzať a niečo na mňa položilo ruky, otočil som sa a pomyslel som si, „Čo to bolo?“ Znovu som sa pozrel a pomyslel som si, „Počkaj.“

348 Pozrel som sa dozadu na jeden list v mojej Biblii:

„Stane sa, že bude jeden chlapec, asi deväťročný, ktorý bude zabitý automobilom. Bude tam taký dlhý pás ihličnatých stromov, na okraji skaly. Auto bude prevrátané na ceste, úplne rozbité, ten chlapec bude mať malé pančuchy, asi takto vysoko a taký strih vlasov na hrniec.

Jeho malé oči budú vyvrátené dozadu, kosti v jeho tele budú polámané.“

Obzrel som sa, pomyslel som si, „Ó, Bože.“

349 Povedal som, „Všetci stojte ticho.“ Bol tam starosta mesta, povedal som, „Ak tento chlapec nebude na svojich nohách za dve minúty od teraz, tak som falošným prorokom, vyžeňte ma potom z Fínska.“ Istotne. „Ale ak bude stáť na svojich nohách, vy všetci dlžite svoje životy Kristovi.“ To je pravda. Ticho stáli.

350 Povedal som, „Nebeský Otče, tam ďaleko za morom, pred dvomi rokmi, Ty si mi povedal o tomto malom chlapcovi, ktorý tu leží.“

351 Bol tam brat Moore, a brat Lindsay a dívali sa na to. A oni si to všade napísali do Biblie a v tisícoch Bibliách naprieč zemou to bolo zapísané. Čo to bolo? Absolút. Otec ukázal, čo sa stane. Nebol tam vôbec žiaden strach, ako som tam stál. Absolút, istota, že on vstane.

352 Rovno tam vo Fínsku, kde prichádzalo tisíce ľudí v noci a niektorých museli dokonca odsunúť, aby som mohol ku nim hovoriť a poslať ich preč a postaviť tam niekoho iného. A on tam s tým všetkým stál. Ľudia ma milovali a oni videli, ako sa dejú uzdravenia. Ale tu bol ten chlapec a ležal mŕtvy. Čo bolo tým absolútom? Videnie. „Ja činím to, čo mi Otec hovorí, aby som činil, ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, on tiež bude činiť.“ Tam je váš absolút.

353 Povedal som, „Smrť, nemôžeš ho už dlhšie držať, Boh prehovoril, navráť ho, vydaj ho späť!“ A ten malý chlapec sa postavil a poobzeral sa a ľudia začali odpadávať a všetko možné, a tam to je, je to tam zapísané a je to podpísané starostom mesta u štátneho notára. Je to pravda.

354 Čo je to? Absolút, Ježiš Kristus je ten istý, včera, dnes a naveky. Ak to nie je ten istý Boh, ktorý zastavil tú ženu v Naim, ako niesla svojho syna. Keď niekto v tých dňoch zomrel, oni ho ihneď položili do hrobu, oni ho nenechali niekde ležať, oni ich dávali do hrobu. A tam je ten istý Ježiš Kristus včera, dnes a na veky. Áno.

355 Pozrite tam dolu v Mexiku na to malé dieťa, niektorí z vás, ktorí sú tu, ktorí tu sedia, a to dieťa, lekár podpísal vyhlásenie a je to napísané u Kresťanských obchodníkov, „To dieťa zomrelo v toto ráno o deviatej hodine, a toto bolo už desať hodín večer.“

356 Tá malá žena by nebola potešená, stál tam Billy, môj syn, a snažil sa ju poslať dozadu a on mal, myslím, no hádam tam mali asi dvesto uvádzačov, ktorí tam stáli, a ona cez nich preliezla. Ten večer

predtým, ten slepý muž obdržal zrak a ona to vedela, ona bola Katolíčka.

357 Kedy nakoniec, povedal som, „Brat Moore, choď a modli sa za ňu, pretože to dieťa...“

358 A pršalo, lialo, oni tam stáli už od skorého rána, a to bolo vo veľkom býčom ringu. A povedal som... Spustili ma tam lanami, aby som sa dostal na to miesto. Mal som tam byť tri večery.

359 Stál som tam, povedal som, „Ako som hovoril...“ Kázal. A pozrel som sa a videl som tam pred sebou malé dieťa, malé mexické dieťa, nemalo ešte zúbky, ako tam sedí a smeje sa na mňa, rovno predo mnou.

360 Povedal som, „Počkaj, brat Moore, privedte ju sem.“ Ó, absolút!

361 Tí uvádzači ustúpili a tu ona prichádza a ona si kľakla a hovorila, „Padre, padre.“

Povedal som jej, „Vstaň.“

362 Brat Espinoza povedal, „Vstaň.“ On jej to povedal v španielčine a ona sa postavila.

Povedal som, „Nebeský Otče, stojím tu v tomto daždi.“

363 Tá pekná mladá žena, mala asi dvadsaťtri rokov, tak nejako, a vlasy jej viseli dolu a jej malá tvár vyzerala tak, mala taký pohľad vo svojich očiach, také očakávanie. Ona videla toho muža, ktorý bol totálne slepý, asi štyridsať rokov, a jeho oči sa na tom pódiu otvorili. Ona vedela, že Boh môže otvoriť slepému oči, On dokáže uzdraviť jej dieťa. A ona tam ležala, a to malé stuhnuté telíčko ležalo tam pod zásterou a bolo premočené. Ona tam stála celé ráno a tiež celé popoludnie, to bolo asi jedenásť hodín alebo desať hodín v ten večer, tak nejako, a ona tam držala to dieťa. Videli ste ten článok u Kresťanských obchodníkov. A ona tam takto držala svoje dieťa.

364 Povedal som, „Nebeský Otče, ja neviem, čo toto znamená, ja som len tvojím sluhom, ale ja som tam videl toto dieťa stáť, bolo živé, a ja kladiem na neho svoje ruky v Mene Pána Ježiša.“

Povedalo, „Uáá,“ začalo plakať.

365 Tá matka to dieťa schmatla a začala kričať a ľudia, ktorí tam boli, začali kričať, a ženy odpadávali, a tak ďalej. Povedal som, „Nehovorte o tom nič, pošlite niekoho s tým dieťaťom a s tou matkou a nech idú k tomu lekárovi a nech podpíše vyhlásenie, že 'To dieťa

zomrelo, zomrelo na zápal pľúc v to ráno predtým, alebo v to ráno o deviatej hodine.“

³⁶⁶ My máme podpísané vyhlásenie lekárom, „To dieťa bolo vyhlásené ako mŕtve v ordinácii toho lekára v to ráno, a tá matka ho nosila celý deň.“

³⁶⁷ Čo to bolo? Absolút. Čo to bolo? Ona uverila, že ak Boh mohol otvoriť slepé oči (čo?), Boh môže vzkriesiť mŕtveho, pretože On je ten istý včera, dnes a naveky.

³⁶⁸ Ja som si nebol istý, ja som to nevedel, až kým som to nevidel, a keď som videl to dieťa, bol to Absolút, absolútne správne. Tam to bolo. Smrť musela vydať svoju obeť.

³⁶⁹ Tu išiel Syn Boží, to žihadlo smrti začalo okolo Neho bzučať, „Ó, ako On môže byť prorokom, ako tam On môže stáť a dovoliť, že mu pľujú do tváre, ako by tam On mohol stáť a nechať, že si z Neho robia žarty, a nič s tým neurobí? To nie je Emanuel, to je len obyčajný človek, pozrite na tie pijanské sliny tých opitých vojakov, pozrite na Jeho tvár, ako krváca.“

³⁷⁰ Diabol povedal, „Dostanem Ho, dostanem Ho.“ Tu prichádza, ako včela, osteň smrti a bzučí okolo Neho, ale brat, keď tá včela niekedy zakotví svoje žihadlo do toho Emanuela, keď vyjde von, stratí svoje žihadlo, dokonca sama smrť.

³⁷¹ Niet divu, že Pavol sa neskôr mohol pozrieť do jej tváre a povedať, „Ó, smrť, kde je tvoj osteň, hrob, kde je tvoje víťazstvo? Vďaka buď Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo.“ Kristova smrť bola absolútom pre každého človeka, ktorý mal k tomu bázeň.

³⁷² Moje srdce hovorí, „Amen,“ na každé Slovo v Jeho Knihe. Už teraz určite zakončujem, musím toto vynechať. Rozumiete?

³⁷³ To je to, prečo viem, že Duch Svätý je mojím Kompasom, ktorý ma vedie. On je ten, ktorý mi dáva poznať, že toto Slovo je pravda. On je mojím Absolútom, On je mojím Slniečným svitom. On je môj Život, On je mojou Kotvou, keď nastávajú problémy, On je mojou Severnou hviezdou, keď som stratený, Duch Svätý je môj kompas, ktorý ma vedie späť do toho miesta.

³⁷⁴ Denominácie sú ako tie ostatné hviezdy, oni sa pohybujú so svetom. Ostatné hviezdy sa posúvajú tak, ako sa posúva svet, ale Severná hviezda nie. Svet sa môže posúvať, kam len chce, ale ona zostáva umiestnená, ó, brat, tá Severná hviezda je zakotvená. Tie

ostatné sa posúvajú dokola, vidíte ich raz tu, raz tam, a všetko možné. Tak je to s denominačnými cirkvami.

³⁷⁵ Ale Kristus je Absolút. On je Ten, do ktorého môžeš položiť svoju dôveru, keď ťa denominácie celkom pokrútili, len sa pozri na Severnú hviezdu. Duch Svätý je tvojím Kompasom, On vždy zostáva verný Svoju Slovu.

³⁷⁶ Keď mi povedali, že tamtie veci sa nemôžu stať v modernom dni, tak som poznal, ak neexistuje... Ak neexistuje žiaden Boh, potom žime, jedzme, pime a veselme sa. Existuje Boh, slúžme Mu, a ja som sa dožil dňa, kedy On vykonal všetky možné veci, dokonca kriesenie mŕtvych, ako keď tu bol na zemi, a vieme to skrze zdokumentované vyhlásenie, že je to pravda. Tak veru.

³⁷⁷ On je mojím Absolútom, tak urob Ho ty svojím Absolútom. Vezmi... V čase mojich problémov, On je vždy mojím Absolútom. Sledujte teraz, skrze milosť Božiu...

³⁷⁸ No, mal by som radšej zakončiť, je už neskoro. No, pozrite sem, ja som si myslel, že to je jedenásť hodín, a to je už dvanásť tridsať.

³⁷⁹ Priatelia, po celý deň, po celú noc, po celý rok, po celú večnosť by ste to nedokázali vypovedať. Nesnažte sa to domyslieť, nedokážete to. Nie je spôsob, ako si to domyslieť. Poviete, „Brat Branham, ak ty...“

³⁸⁰ Ja neviem, ja len verím, ja sa prestávam snažiť robiť ohľadom toho niečo, ja to len verím, to je všetko. Rozumiete? „Nie ten, kto beží, alebo ten, kto chce, ale to je Boh, ktorý preukazuje milosť.“ Rozumiete? Nie skutkami, to je milosťou. Vidíte. Ja tomu len verím, Boh, je to na ňom, aby urobil to ostatné. Len tomu verte a konajte podľa toho.

³⁸¹ Táto slávna pieseň, počul som ju hrať, alebo spievať tu alebo niekde.

*Ó, láska Božia, aká bohatá a čistá,
aká nevystihnuteľná a mocná,
ona navždy vytrvá,
pieseň Svätých a Anjelov.*

³⁸² Keď sa to jeden človek v matematike snažil vyvrátiť, alebo sa to snažil ukázať skrze svoje vzdelanie, on by vás domotal, nedokážete to, nesnažte sa to, nesnažte sa to domyslieť, Boh je nevyspytateľný. Vy nedokážete vysvetliť Boha, vy Bohu veríte. To je... To je to tajomstvo. Nedomyšľajte si to, len tomu verte. Ja to nedokážem povedať, čo to

znamená, ja vám nedokážem povedať, ako to urobiť, ja len viem a len tomu verím. To je všetko.

³⁸³ Práve tak, ako keď sľúbite niečo malému dieťaťu, ono tomu verí. Mali by ste svoje slovo dodržať. Ste Božie dieťa, On dodržiava svoje Slovo. Jednoducho tomu verte, nebuďte otraseení. Zostávajúte rovno tam. Boh to urobil raz, On to musí urobiť znovu. Ak nie, tak vám povie, prečo to nemôže urobiť, a to je pravda, tak zostávajúte rovno s tým.

³⁸⁴ Viete, ten jeden verš tam... Myslím, že náš vzácny brat, ktorý bol minulý večer pokrstený, spieva tú pieseň, „Ó, láska Božia.“ Počul som, že ten verš, že táto časť toho bola nájdená, napísaná na stene blázninca a je tam povedané:

Ak by sme naplnili oceán atramentom.

Alebo ak by obloha bola učená z papiera

a každé steblo na zemi by bolo perom

a každý človek by bol pisateľom,

opísať Lásku Božiu zhora,

to by vysušilo oceán a zaplnilo celý zvitok papiera,

hoci by bol rozprestrený od oblohy po oblohu.

³⁸⁵ Pomyslite na to, pričom tri štvrtiny zeme je voda. A pozrite na vodík a kyslík vo vzduchu a vlhkosť a tie veci. Rozumiete? Ak by každá vlhkosť bola atramentom a pomyslite na tie miliardy a trilióny, a trilióny stebiel, ktoré by boli perami a pomyslite na tie miliardy ľudí, ktorí by boli na zemi každý jeden by bol pisateľom a namočili by tie perá do oceánu a snažiť sa vystihnúť Lásku Božiu, to by vysušilo oceán, alebo by to preplnilo ten zvitok hoci by bol natiahnutý od večnosti po večnosť.

³⁸⁶ Nesnažte sa na to prísť. Nedokážete to. Stratíte rozum, ak sa budete snažiť. Len tomu verte. Učinite Ho svojim absolútom, zostaňte tam v tom sladkom pokoji a prežiť, že to nikdy nezabudnete. Zakotvite sa ku tomu a vaša kotva bude držať za oponu.

Skloňme svoje hlavy.

„Aký Veľký Si, aký Veľký Si.“

³⁸⁷ Koľkí sú tu so svojimi sklonenými hlavami dnes ráno... Približujeme sa teraz ku novému roku a boli ste veľmi nábožní, a to je dobre, cením si to, každého jedného z vás, som si istý, že Boh si to cení, ale či ste mali to skutočné prežitie absolútu?

388 To niečo, že si to len predstavujete, ale niečo prehovorilo späť ku vám a potom od toho času ste uvideli, že váš život sa zmenil. Vidíte každé Slovo Božie, každé zasľúbenie je potvrdené s tým „Amen“. Potom sa držíš Absolútu. Pretože, pamätaj, On povedal, „Nebo i zem pomínú, ale Moje Slovo nikdy nepominie.“

389 Či si ešte neprišiel ku tomu miestu, kde môžeš povedať „amen“ na každé Slovo? Ak by to bolo proti tvojmu vyznaniu, ak by to bolo proti tvojej denominácii, ale chceš prísť do toho miesta, ako Mojžiš a ako tí ostatní z nich? Oni to nedokázali urobiť, kým nechytli ten Absolút, a ak to chceš dnes ráno vo svojom živote, naznačil by si to zodvihnutím svojich rúk ku Bohu? Nech ťa Boh žehná. V poriadku, pane, všade po celej budove.

390 Milostivý Otče, viem, že v určitom čase sa musíme rozlúčiť. Musí byť čas, že keď opustíme tento svet, my nevieme, v akom je to čase, a pre nás to nerobí veľmi rozdiel, ak je náš čas zakončený, potom chceme ísť. Náš motív zostávania tu je slúžiť Tebe.

391 A od tej cesty do zničenia, ako jedného dňa, keď bol Pavol na ceste do Damašku, aby sužoval cirkev a oslepilo ho Svetlo a, ó, Bože, to Svetlo ho nasledovalo, pretože to bol Kristus, a on sa tam ukotvil k Absolútu, že dokonca ani sama smrť, on sa jej mohol smiať do tváre a povedať, „Vďaka buď Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo, skrze Ježiša Krista.“

392 Ty si sa stal pre toho apoštola kompletným Absolútom, on bol... Ty si bol pre neho Amen v každej vete, Ty si bol Hviezdou jeho života, tým Oporným Stĺpom, Ty si bol Kompasom, ktorý ho viedol cez búрку, Ty si bol Zjavením, Ty si bol Videním, Ty si bol jeho Nádejami, Ty si bol jeho Spasením dokonca v hodine smrti, keď vedel, že k tomu prichádza, Ty si bol stále jeho Absolútom.

393 Ty si bol Danielovým Absolútom, Ty si bol Absolútom všetkých prorokov uprostred denominačných rozdielov a problémov v ich dňoch, a pri tých Farizejoch a Sadúcejoch stále existovali ľudia, ktorí vzali Teba za svoj Absolút.

394 A dnes, Pane, mužovia a ženy so súcitom a láskou a so srdcami, ktoré krvácajú, Pane, po skutočnom prežití poznání Boha, a aby mali uistenie absolútu. Možno všetci ľudia, ktorí ich poznali, predtým, Pane, sa len pridávali ku cirkvi, a my si uvedomujeme, ako som sa snažil úprimne, nie byť iný, Ty poznáš moje srdce, ale povedať im to, „Nemôžete sa pripojiť ku cirkvi. Pripájate sa k lóži Metodistov a Baptistov a Katolíkov a k Letničným lóžam, ale do cirkvi ste narodení,

do tajomného Tela Kristovho a stávate sa údmi Jeho tela s darmi Ducha, aby sa Jeho veľké Telo hýbalo v akcii a moci.“

³⁹⁵ Bože, to je to, čo znamenajú tieto zodvihnuté ruky. „Umiestni ma, ó, Pane, vezmi ma, preformuj ma, učiň ma, urob v mojom živote takú pozíciu s Absolútom, byť priviazaný ku Kristovi, že nebudem myslieť na nič iné, okrem toho Absolútu.“ Udeľ to Pane, požehnaj ich, uzdrav chorých a postihnutých, zachráň stratených.

³⁹⁶ Teraz, Pane, viem, že je zvykom volať ľudí ku oltáru, ale to sa pre nás stalo tradíciou a toto ráno, keď sú oltáre preplnené a malé deti a všetci, ale, Pane, Ty si ku nim nejako prehovoril, oni zodvihli svoje ruky, oni učinili... Oni učinili, dá sa povedať, rozhodnutie, chcú to oni... Oni chcú niečo skutočné a ja kvôli nim, pre nich ponúkam svoju modlitbu, udeľ to každému jednému, Pane. Buď teraz s nami, odpúšťaj nám naše hriechy, uzdravuj naše nemoci a daj nám vyslobodenie, ktoré potrebujeme.

³⁹⁷ A, Pane, ponad všetky veci, nech nikdy nezabudneme dnes, že sme priviazaní ku Absolútu, ku tej Severnej hviezde, ku Golgote, ku Kristovi. A Duch Svätý berie Slová Božie a manifestuje ich nám doslovne skrze uzdravovanie chorých, ukázanie videní, kriesenia mŕtvych a činí presne to, čo zaslúbil činiť.

³⁹⁸ A nech táto cirkev a títo ľudia, alebo táto časť Tela Kristovho, ktorá je tu dnes ráno zhromaždená, žije, ako Ježiš povedal, aby žila. „Vy ste soľou zeme.“ A nech sa stanú tak slanými, že ľudia v okolí budú smädní. Soľ vytvára smäd a soľ môže zachrániť, iba keď sa kontaktuje, a modlím sa, Bože, aby si toto udelil ľuďom, aby mohli byť takí, ktorí tiež získavajú duše.

³⁹⁹ Požehnaj nášho pastora, brata Nevilla, tohoto pokorného sluhu, Pane, stojí na svojom mieste povinností s takou úctivosťou, ako úd Tela Kristovho snažiac sa najlepšie, ako vie, nasledovať všetko, čo si mu povedal, aby činil.

⁴⁰⁰ Požehnaj dôverníkov, mužov, ktorí so mnou milostivo stáli v tomto veľkom temnom čase, cez ktorý som prechádzal.

⁴⁰¹ Stoj s cirkvou, ktorá sa modlila so mnou a stála pri mne v čase problémov, Pane, milujem ich a ponúkam svoju modlitbu, aby sa dívali na Teba, Pane, nech sa dívajú preč od tejto smrteľnej hliny, sluhu. Nech sa dívajú na Neho, Toho, ktorý je Všemocný, Toho, ktorý Je. A vieme, Pane, že my sme koneční, nezáleží na tom, kým sme, stále sme smrteľníkmi, ale nie ten posol, ale to posolstvo, udeľ to, Pane, to je to, kam ukazujeme, na Ježiša Krista, na Syna Božieho. Udeľ to, aby On

bol tak skutočným pre každého jedného tu dnes, dokonca i pre malé deti, aby sa stal Absolútom celého zhromaždenia, prosíme to v Ježišovom Mene. Amen.

*Milujem Ho, Milujem Ho,
lebo On prv Miloval mňa,
a vykúpil mi Spasenie na Golgote.*

402 No, zatiaľ čo to znovu zaspievame, potraсте si ruky s niekým, kto je pred vami, za vami, vedľa vás, s kým si len môžete potriať ruky, zostaňte sedieť, len sa otočte a potraсте si ruky, ak môžete. Rozumiete? „Ja...“ [Brat Branham si potriasa ruky, zatiaľ čo zhromaždenie spieva *Milujem Ho*. - pozn.prekl.] „A vykúpil mi...“

Práve oznamujú, že bude Večera Pánova, večer v pondelok o polnoci.

403 Zdvihnime teraz svoje ruky a zaspievajme Mu. Koľkí z vás, koľkí to tak cítia, že On je vaším Absolútom? [Zhrom. hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Slovo, On je Slovom, veríte tomu? [Amen.] On je Slovom a Duch Svätý oplodnil to Slovo, aby spôsobil, že to Svetlo bude žiť vo vás zo Slova, to potvrdenie Slova. Uložte Slovo vo svojom srdci, nech vstúpi Duch Svätý a pozorujte to Slovo, ako sa bude hýbať. Verte, buďte pokorní, netúžte byť niekým veľkým, buďte nikým, aby vás Boh mohol urobiť niekým. Rozumiete? V poriadku, urobte to teraz.

404 Všetci Ho milujete? Povedzte, „Amen.“ [Zhrom. Hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Viete, čo to slovo znamená? „Nech je tak.“ Amen, to je pravda.

405 Povedzme, „Haleluja.“ [Zhrom. Hovorí, „Haleluja.“ - pozn.prekl.] Viete, čo to znamená? „Chváľte nášho Boha.“

406 Keď som bol prednedávnom v Nemecku, stál som asi pred tridsať, štyridsať tisíc ľuďmi jedného dňa a povedal som, „Je to zvláštne, že vy, Nemci, nedokážete rozumieť.“ Povedal som, „Keď som išiel sem po ceste dnes, pes na mňa zaštekal v angličtine, to je pravda.“ Povedal som, „Nemal som vôbec žiaden problém, a potom sa tam posadil vtáčik a on pre mňa spieval v angličtine, a išiel som dolu ulicou a nejaká matka mala vo svojom náručí malé dieťa, a keď som tam prechádzal poza nich,“ povedal som, „to dieťa plakalo v angličtine, čo sa deje s vami ľuďmi?“ To je pravda, ó, ak sa len môžeme poobzerať, On je všade. Či nie? [Zhrom. Hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Istotne On je.

⁴⁰⁷ No, zodvihňime teraz ruky a zavřime naše oči a spievajme, zatiaľ čo poprosíme pastora, aby prišiel sem a rozpustil nás.

Povstaňme najprv, každý povstaňte na svoje nohy, každý.

⁴⁰⁸ Milujete Ho? Znovu povedzte, „Amen“ [Zhrom. Hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.]

⁴⁰⁹ A viete, to slovo Haleluja je rovnaké v každom dialekte? Chodte do afrických džunglí, Hotentótov, Haleluja je tam to isté slovo, Haleluja, to by malo byť takmer Kresťanským pozdravom, či nie? [zhrom. hovorí „Amen“]. Haleluja, to slovo znamená, „Chvála nášmu Bohu.“ A On je toho hoden, či nie? [Amen.] On je absolútne Mojím Spasiteľom, pre mňa je On absolútne Ježišom Kristom, Synom Božím. On je absolútne, „Ten istý včera. dnes i naveky,“ pre mňa. Či je On takisto i pre vás? [Amen.]

Milujem Ho, milujem Ho.

lebo On prv miloval mňa,

a vykúpil mi spasenie na Golgote.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v júli 2015.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí